

ZPRAVODAJ

FARNOSTÍ: Pardubice, Mikulovice, Rosice a Třebosice

02/26

Vydává Římskokatolická farnost – arciděkanství Pardubice
www.farnost-pardubice.cz | pro vnitřní potřebu | cena 20 Kč

Odemčení zavřených srdcí

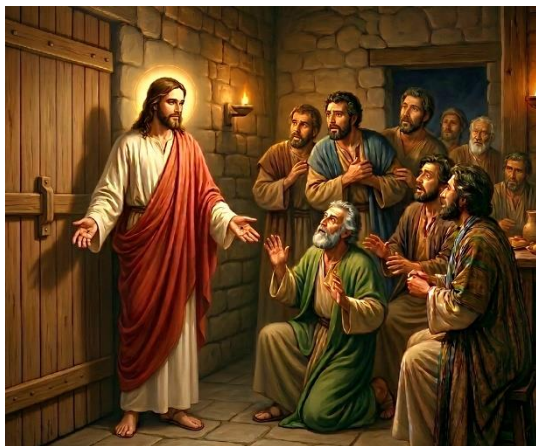
„Téhož dne večer - prvního dne po sobotě - když byli učedníci ze strachu před Židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš, postavil se uprostřed nich a řekl: „Pokoj vám.“ Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána. Ježíš jim znovu řekl: „Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“ (Jan 20,19-21)

Ve vyprávění, které jsme slyšeli, se vyskytuje zřetelný kontrast: na jedné straně je tu bázeň učedníků, kteří zamykají dveře; na druhé Ježíšovo poslání, které je vede do světa, aby nesli zvěst odpuštění. Tento kontrast může být také v nás. Je to vnitřní boj mezi uzamčeností srdce a povoláním lásky k odemčení zavřených dveří a vyjití z nás samotných. Kristus, který z lásky vstoupil zavřenými dveřmi hříchu, smrti a pekla, touží vstoupit do každého, aby dokořán otevřel zavřené brány srdce. On, který vzkříšením přemohl strach a bázeň, které nás uvězňují, chce dokořán otevřít naše zavřené dveře a pověřit nás posláním. Cesta, kterou nám vzkříšený Mistr ukazuje, je jednosměrná - vede pouze jedním směrem, vede nás, abychom vycházeli ze sebe a dosvědčovali hojivou moc lásky, kterou si nás získal. Vidíme před sebou často raněné a bázlivé lidstvo, které nosí jizvy bolesti a nejistoty. V hluboce prožitém volání po milosrdenství a pokoji slyšme dnes každý z nás důvěřivě Ježíšovo povolání: „Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ (v.21). (Papež František na náměstí sv. Petra v neděli Božího milosrdenství 2016)

Můžeme si také vyprosít milost vnitřního pokoje: „Pane Ježíši Kriste, ty jsi řekl svým učedníkům: Pokoj vám. Nehleď na mou ustrašenost, zmatek a hřích, ale podle své nejsvětější vůle mě naplň svým milosrdenstvím a pokojem a doved' mě k jednotě s tebou i s bratřími.“

Přeji vám požehnané prožití Svatého týdne a milostiplné velikonoční svátky.

• P. Pavel Caha SDB

Svatý týden

Rozpis bohoslužeb i příležitosti ke svátosti smíření ve Svatém týdnu najdete ve Zpravodaji na str. 4 a 5. Dětem přizpůsobená liturgie velikonočního tridua bude slavena v klášterním kostele. Mládež 11–18 let může prožít velikonoční tridium u Salesiánů (str. 22) či částečně na faře při čtvrtěční sederové večeři s Nýmem (str. 8). Na Velký pátek bude v 8:00 v kostele sv. Bartoloměje liturgie ranních chval a dopoledne budou na různých místech pobožnosti křížové cesty – viz str. 6. Na Bílou sobotu bude modlitba ranních chval v 8:00 v kostele sv. Bartoloměje spojená se závěrečnými obřady bezprostřední přípravy, tedy obřadu Effatha a pomazání olejem katechumenů. Iniciační svátosti přijmou při velikonoční vigílii ve 20:00 v kostele sv. Bartoloměje. Pokud se chcete povzbudit osobní cestou víry našich katechumenů, můžete si jejich svědectví přečíst na str. 7-11.

Sederová večeře

V neděli 29. března 2026 (Květná neděle) od 15:30 hod. (cca 3 hod.) můžete prožít Ježíšovu poslední večeři. Jedná se o židovský pesachový seder doplněný o křesťanský pohled na symboliku jednotlivých částí. Protože je kapacita omezená (max. 25 lidí), je nezbytná registrace na webových stránkách farnosti nebo na telefonu 606 427 580, a to nejpozději do čtvrtka 26. března 2026. Manželé Petrášovi zájemcům pak pošlou bližší informace.

Sbírka na Velký pátek pro křesťany ve Svaté zemi

Tradičně se na Velký pátek po celém světě koná sbírka věnovaná křesťanům ve Svaté zemi. Kvůli napjaté a těžké situaci v Palestině a nemožnosti konání poutí do Svaté země zvláště křesťané trpí velkým nedostatkem. Sbírka bude probíhat na konci velkopátečních obřadů při odchodu z kostela.

24 hodin u Božího hrobu

Příležitost setrvat u Božího hrobu v kostele sv. Bartoloměje bude nepřetržitě od konce velkopátečních obřadů až do začátku velikonoční vigílie. Aby adorující nebyli přímo rušeni náhodnými návštěvníky kostela, bude kaple piety (kde je Boží hrob) otevřena a upravena tak, aby se vytvořilo soukromí pro modlitbu. Kvůli noční bezpečnosti bude možné dveře piety případně i zavřít. Loňská zkušenost ukázala, že se není čeho bát a že i noční setrvání v kostele je vlastně darem. Na webových stránkách i v kostelích bude připraven seznam, do kterého se zájemci budou moci zapsat na hodinovou adoraci, aby byla po dvojicích zajištěna stálá přítomnost u Božího hrobu.

Kostel na Bílou sobotu otevřen veřejnosti

Tak jako minulý rok, i letos bude na Bílou sobotu od 9 do 17 hodin otevřen celý kostel sv. Bartoloměje pro veřejnost.

Cílem je skrze ticho kostela, velikonoční symboly a jednoduché komentáře umožnit náhodným návštěvníkům přiblížit se tajemství prožívaných svátků.

Diecézní setkání mládeže v HK a jiné mládežnické akce

V sobotu před Květnou nedělí 28. března se uskuteční Diecézní setkání mládeže, které je určené pro mladé ve věku 14 - 26 let (mládež 12 – 13 let musí mít doprovod staršího kamaráda). Program začíná v 9:30 ve Filharmonii Hradec Králové. Z Pardubic je možné jet i společně vlakem v 8:09 (Sp 1474). Návrat do Pardubic je plánován na 17:50 (Sp 1483). Odkaz na přihlášku nalezněš na plakátku, který je na webových stránkách farnosti.

Pozvání na slavení Velikonoc u Salesiánů a na Sederovou večeři s Nýmem naleznete na str. 8 a 22.

Návštěva nuncia v Pardubicích

V rámci festivalu Pardubického hudebního jara bude bohoslužba v neděli 26. dubna v 9:00 u sv. Bartoloměje doprovázena sborem Salvator z Chrudimi. Při této příležitosti přijal pozvání i apoštolský nuncius arcibiskup Jude Thaddeus Okolo.

Vzhledem k ukončení jeho mise v ČR se bude jednat o jednu z posledních návštěv v naší zemi. Přislíbil, že po mši sv. přijde i do klášterního kostela, aby v závěru bohoslužby pozdravil i děti a věřící.

Kněžské svěcení a primice Jeronýma Pelikovského

V sobotu 9. května v katedrále sv. Ducha v Hradci Králové přijme kněžské svěcení náš jáhen Jeroným Pelikovský. Jak se dočtete na str. 14-15, následující den bude mít primici v Litomyšli, na kterou jsme všichni zváni.

V Pardubicích by první mši sv. sloužil o týden později, v neděli 17. května v 9:00 v kostele sv. Bartoloměje. Abychom tuto slavnost mohli prožít společně, bylo na pastorační radě domluveno, že tuto neděli nebude mše sv. v klášterním kostele ani v Mikulovicích. Po mši svaté bude připraveno krátké dopolední občerstvení (bez oběda) na farní zahradě, kde bude novokněz udílet novokněžské požehnání.

Jeroným potřebuje brzy odpoledne odjet na jinou primici, proto bude tato akce kratší. Kdo by chtěl přispět Jeronýmovi na dárek, bude mít příležitost dvě neděle (12. a 19.4.) před kostelem po bohoslužbách.

Změny času či místa bohoslužeb

Ve velikonočním oktávu (od 7. dubna) se opět ve všední dny večerní mše sv. a čtvrtední adorace přesunou do farního kostela sv. Bartoloměje. Ranní a polední ve všední den zůstávají v kostele sv. Jana.

Protože vysokoškolští studenti nestíhají přicházet na mši sv. v 18:00, bude od dubna středeční studentská mše sv. posunuta až na 19:00 u sv. Bartoloměje.

Vzhledem k malému počtu věřících se v Třebosicích budou konat bohoslužby pouze 2. neděli v měsíci v 8:00. Na Boží hod velikonoční mše sv. též bude.

Farní festival – den farnosti

V neděli 7. června prožijeme, opět po roce, společné slavení mše sv. celé farnosti ve venkovním salesiánském areálu. Kromě bohoslužby bude připraven i další program, který bude uveřejněn v příštím Zpravodaji. Nyní vás pouze prosíme, abyste s tímto datem počítali. Abychom věděli, že akci budeme schopni uskutečnit, budeme vděční, když se už nyní zapíšete mezi pomocníky skrze QR kód, který naleznete na str. 22.

Farní WhatsApp skupina

Před rokem začala fungovat farní WhatsAppová skupina, která má posloužit ke zlepšení komunikace a informovanosti ve farnosti. V současné době je přihlášených 248 lidí. Snažím se ji užívat střídavě a posílat informace či úmysly modliteb pouze 2x týdně. Byl bych vám vděčný za nějakou reakci, nápad či vylepšení. Zároveň si nejsem jistý, zda všichni ve farnosti vědí, že je tato skupina otevřena všem, kdo mají zájem být členy. Pokud byste rádi byli tímto způsobem s farností spojeni, stačí mi na mé tel. číslo 777 339 233 napsat a rád vás do skupiny přidám. Za návrhy, jak lépe vést tento způsob komunikace budu velmi vděčný.

• P. Jan Uhlíř

Aktuálně

SVÁTOST SMÍŘENÍ PŘED VELIKONOCEMI

Čtvrtek	26. března 08:00 – 12:00	kostel sv. Bartoloměje
Pátek	27. března 16:00 – 18:00	kostel sv. Jana Křtitele
Neděle	29. března 14:00 – 16:00 14:00 – 16:00	kostel sv. Bartoloměje (2 kněží) fara (2 kněží)
Pondělí	30. března 17:00 – 18:00	kostel sv. Jana Křtitele
Úterý	31. března 17:00 – 18:00 17:00 – 19:00	kostel sv. Jana Křtitele kostel sv. Václava (SDB)
Středa	01. dubna 17:00 – 18:00	kostel sv. Jana Křtitele

VELIKONOČNÍ BOHOSLUŽBY 2026

	Neděle 29.3. Květná neděle	Čtvrtek 2.4. Zelený čtvrtek	Pátek 3.4. Velký pátek	Sobota 4.4. Bílá sobota	Neděle 5.4. Zmrtvých- vstání	Pondělí 6.4. Veliko- noční
Kostel sv. Bartoloměje	7:00 9:00 19:00	18:00	18:00	20:00	7:00 9:00 19:00	9:00 19:00
Kostel sv. Jana Křtitele	18:00 (sobota)	-	-	22:00	-	-
Kostel Zvěstování Panny Marie (klášterní)	10:00	17:00	16:00	18:00	10:00	-
Kostel sv. Václava Salesiáni	9:00 10:30	18:30	17:00	21:00	9:00 10:30	9:00
Kaple sv. Jiljí Pardubičky	17:00	-	-	-	17:00	-
Kaple Narození Panny Marie Svítkov	-	-	-	-	-	16:30
Kostel sv. Václava Mikulovice	10:30	-	15:00	-	10:30	-
Kostel sv. Václava Rosice nad Labem	8:00	18:00	15:00	18:00	8:00	-
Kostel Povýšení svatého Kříže Třebosice	8:00	-	-	-	8:00	-
Kostel sv. Jana Nepomuckého Lány na Důlku	-	-	-	-	9:30	-
Kostel sv. Václava Mnětice	-	-	-	-	-	16:30

Křížová cesta Spojil 2026

Na Velký pátek se stalo již tradicí, že se schází především rodiny s malými dětmi v obci Spojil, aby se společně pomodlili modlitbu Křížové cesty. Bude tomu tak i letos.

V pátek 3. dubna se sejdem v ulici Na Strejčku v 9:00. Pokud máte „klapačky“, vezměte si je s sebou.

• *Tomáš a Katka Kučerovi*

Křížová cesta Spojil 2026

Zveme Vás na křížovou cestu

**Velký pátek
3.dubna
ve Spojile**

**Začínáme v 9:00
v ulici na Strejčku**

"Klapačky sebou"

**Jednotlivá zastavení
malovaly děti**

**Dětské texty
Určeno i pro kočárky**

Velkopáteční „poutní“ křížová cesta – 2026

Také v letošním roce vás zveme na Velký pátek (3. 4. 2026) na „poutní“ křížovou cestu, a to do **Nových Hradů**. Barokní křížová cesta vede sice od kostela sv. Jakuba Staršího (GPS: 49.8530933N, 16.1416069E – mapa: bod 3), ale přístup k ní je možný pouze přes zámecké zahrady. Přístup do zámeckých zahrad je omezený otevírací dobou (na Velký pátek je ale zámek otevřen) a navíc je přístup zpoplatněn.

Paní majitelka zámku nám vyšla vstříc a předběžně nám slíbila (za dodržení určitých podmínek) přístup ke křížové cestě bez poplatku. Vozidla je vhodné zaparkovat na ploše vedle kostela sv. Jakuba Staršího (GPS: 49.8531225N, 16.1412825E – mapa: bod 1), a to bezplatně, nebo za poplatek na parkovišti v blízkosti bodu 2.

Sederová večeře 11+

Zvu všechny mladé na sederovou večeři na Zelený čtvrtek po obřadech. Sejdeme se ve 20:00 na faře v horní místnosti a pokusíme se prožít onu večeři tak, jak ji nejspíše mohli prožívat i Ježíš a apoštolové. Budeme podávat 4 kalichy vína (pro nezletilé vineu), macesy (nekvašené chleby), hořké byliny, sladký charoset a hlavně bude opravdové jehněčí. Zazpíváme si pesachové židovské písně a budeme číst z Písma. Poté se můžete odebrat domů nebo na faře i apoštolsky probdít noc s Ježíšem. P.S: apoštolské bdění = spaní ;)

• *Jeroným*

Katechumeni

Dá-li Bůh, o velikonoční vigílii v kostele sv. Bartoloměje naši katechumeni přijmou svátost křtu, biřmování a poprvé přistoupí k svatému přijímání. V pondělí 16. března se společně s ostatními katechumeny z diecéze sešli na biskupství s panem biskupem Janem, kterému předem napsali dopis s žádostí o křest a vysvětlení, co je k tomuto kroku vede. S jejich svolením vybíráme úryvky z těchto dopisů, abychom je nejen lépe poznali, ale hlavně vzdávali díky Pánu, jak podivuhodně si různé lidi k sobě volá.

Drahoslava Bartošková, 80 let,

(křestní jméno Anastázie, biřmovací jméno Marie Magdaléna)

Velmi na mne zapůsobila sobotní večerní modlitba o víkendu Alfy. Bylo to tak vzrušující, že jsem ani necítila zimu. A pak jsem pocítila přítomnost Boha, která mi byla potvrzena obdrženým psaníčkem, které se obracelo ke mně. Pochopila jsem, že jsem skutečné Boží dítě. On přece nerozlišuje lidský věk. Pro Něho jsou důležité jiné věci a hodnoty. Takže mé původní pobavení přerostlo v hlubokou úctu a lásku, která ve mně zůstane. *„Hleďte, jak velikou lásku nám Otec daroval: byli jsme nazváni dětmi Božími a jsme jimi.“ (1 Jan 3:1)*

Pavlo Bieliaiev, 31 let,

(křestní jméno František z Assisi, biřmovací jméno Tomáš Akvinský)

Pocházím ze střední Ukrajiny, z města Čerkasy. Narodil jsem se a vyrostl v křesťanské rodině. Můj otec dlouhou dobu pracoval jako misionář a nakonec se stal pastorem ve venkovském sboru evangelických křesťanů baptistů. Od dětství jsem byl ponořen do Písma a do aktivního církevního života. Bylo v něm mnoho vzestupů, ale samozřejmě také mnoho pádů. ... Postupem času přišlo to, co dnes nazývám rutinním křesťanstvím...

Když přišly těžké časy a zůstal jsem sám s Bohem, pochopil jsem, že moji žízeň a duchovní hlad může utišit pouze Bůh. Obrátil jsem se k Němu a dostal jsem takovou odpověď, takovou odezvu, jakou jsem si dříve ani nedokázal představit.

Tak došlo k mému druhému setkání s Bohem.

Stalo se to ve Varšavě, během doby, kdy jsem pracoval na nočních směnách na poště a bydlel v ubytovně plné lidí s těžkými životními osudy. Od té chvíle se můj vztah k Bohu začal prohlubovat. Vrátil jsem se domů, vrátil jsem se do svého sboru ke své ženě, ale ve mně už bylo něco jiné.

Byl jsem stále ještě ten starý já, který ještě nevyšel ke světlu Pravdy.

V takovém duchovním stavu jsem se v roce 2019 přestěhoval do České republiky, do Pardubic a došlo k třetímu setkání. Stalo se to v pardubické farnosti, do jejíhož života jsem byl přiveden Boží milostí a milosrdenstvím. Po tomto třetím setkání jsem už vůbec nepochyboval, kam mám jít, o co mám usilovat a kde je můj duchovní domov. A tímto domovem se pro mě stala katolická církev.

Pavel Cink, 36 let, (křestní jméno Matouš a biřmovací jméno Ignác z Loyoly)

Vyrostl jsem jako ateista a seznam mých hříchů je nekončící. Chtěl bych ovšem svůj život změnit a vést život líbivý našemu Pánu. Víím, že katolická církev je ta jedna pravá a apoštolská církev. Je to jediné místo, kam se mohu obrátit o pomoc.

Mám spousty chyb, nemodlím se tolik, kolik bych měl, hřeším a nechovám se, jak bych se chovat měl. Bez pomoci Ducha Svatého nejsem schopný se přiblížit životu svatých, proto bych chtěl být pokřtěn a stát se členem Církve putující.

Barbora Beránková Dubská, 42 let, (křestní jméno Brigita Švédská)

Netuším, kdy přesně jsem v Boha uvěřila. Pocházím z nekřesťanské rodiny, nebyla jsem k víře nijak vedena – přesto vím, že jsem ani v mládí o Jeho existenci nikdy nepochybovala. Poprvé jsem vstup do církve zvažovala v 15 letech, potom znovu na vysoké škole a nakonec zhruba před deseti lety. Vždy pro mě ale bylo matoucí množství existujících církví a nevěděla jsem, pro kterou z nich se rozhodnout. Nakonec jsem vždy došla k závěru, že bude rozumnější počkat, až si mne Ježíš přivede na správné místo sám.

Čekala jsem tak celkem dlouho, ale nakonec jsem poznala svého muže, díky kterému jsem začala v roce 2024 navštěvovat Alfú a následně i Betu. Zde jsem zjistila, že katolická církev je v souladu s mými představami o Bohu, že v ní nacházím porozumění a laskavá srdce. Věřím, že katolická církev je tím domovem, kam si mne Ježíš dovedl, neboť jen k ní jsem přišla v lásce, s láskou se v ní setkala a dál v ní rostu.

**Zuzana Žeravíková, 63 let,
(křestní jméno Anežka, biřmovací jméno Anna)**

Před pěti lety do mého života zasáhla nemoc a úmrtí. Byť obklopena milující rodinou jsem cítila, že mně něco chybí. To mě přimělo hledat a více přemýšlet o hlubším smyslu života. Po čase jsem začala docházet do Kurzu Alfa, následně i na další setkávání farníků, mše svaté, farní poutě a další akce. Cítím, že se moje víra v Boha upevňuje, četba Bible mně přináší klid a naději. Toužím žít podle Kristova učení, být dobrou křesťankou a podílet se na životě naší farnosti.

**Petra Plodíková, 55 let,
(křestní jméno Magdaléna, biřmovací jméno Anežka)**

Asi před pěti lety jsem začala pociťovat vnitřní neklid a touhu po hledání hlubšího smyslu křesťanské víry. Moje budoucí kmotra Lenka mi v této době velmi pomohla. Díky setkávání s věřícími lidmi v rámci Kurzu Alfa a navazujícího Beta jsem začala objevovat krásu evangelia a postavu Ježíše Krista, který se pro mě stal oporou a nadějí.

Během katechumenátu, kterým procházím pod vedením paní Olgy a otce Jana, jsem měla možnost hlouběji porozumět tomu, co znamená žít pro víru. Křest pro mě znamená vyjádření mé touhy patřit do společenství církve a nový začátek, ve kterém svůj život svěřím do Božích rukou.

**Filip Umlauf, 26 let,
(křestní jméno Jan Maria, biřmovací jméno František z Assisi)**

Pocházím z rodiny, kde pro víru nikdy nebyl prostor – jen matně si vzpomínám, že babička mne v útlém dětství učivala "Andělíčku, můj strážníčku". Navzdory těmto okolnostem jsem však už v mládí měl poměrně jasnou představu o Bohu, která se (při zpětném pohledu) v některých aspektech překvapivě téměř neliší od toho, jak o něm učí církev – a dokonce už tehdy jsem se k němu modlil.

Vše se změnilo před pár lety, kdy mne blízká kamarádka oslovila, zda bych s ní nechtěl chodit do kostela. Přiznávám, že v té době jsem kostel znal akorát zvenku, ale rád jsem nabídky využil. Na každý pád to vše na mě udělalo velký dojem a ihned jsem se začal v této oblasti vzdělávat – myslím, že mou první přečtenou křesťanskou knihou byla Mše svatá od Jean-Marie Lustigera. Čím více jsem poznával učení církve, její tradice, rituály a tajemství, tím bližší mi to vše bylo.

Velice rád vzpomínám na tu svou kamarádku jako na mou „osobní betlémskou hvězdu“, která mne dovedla ke Kristu – stejně jako poutníci před dvěma tisíciletími však nevěřím „kvůli“ ní, ale „díky“ ní. Pán Bůh jí to zaplať!

Velice záhy mne pak začala pohánět touha po křtu, ve kterém spatřuji příležitost setkávat se s Ježíšem už nyní v tomto životě. Zabrало by velice mnoho času, pokud bych měl vyjádřit svou vděčnost za vše, co se na mé cestě doposud odehrálo – ať už v rámci kurzů Alfa, Beta, Gama, katechumenátu, farních poutí, duchovních obnov, přístupu našich kněží, farního společenství, ale i mnoha dalšího. Už dlouho silně vnímám Boží přítomnost a působení v každodenním životě a rád bych křtem stvrdil a upevnil své spojení s Ním.

Miroslav Lát, 59 let,

(křestní jméno Maria, Charbel, biřmovací jméno František z Assisi)

V poslední době jsem pocítil hlubokou potřebu poznávat Boha, přijmout Ježíše Krista jako svého Pána a žít podle jeho učení. Modlitba, četba Písma, setkávání s křesťanskými bratry a sestrami a osobní poznání mě vedly k tomu, abych učinil tento krok víry.

Svātec, z ktorého života žiari Kristus

V starej reči našich slovanských predkov sa slovo „svätý“ označovalo výrazom „prepodobný“. Skutočne svätí boli tí, ktorí sa usilovali nasledovať Krista nielen v učení, ale aj životom, aby sa mu stali čo najviac podobní, tj. prepodobní – v duchu slov sv. Pavla apoštola adresovaných Galaťanom „*znovu vás v bolestiach rodím, kým vo vás nebude stvárnený Kristus*“ (Gal 4, 20). Tento rok si celá Cirkev pripomína 800. výročie smrti svätého Františka z Assisi, o ktorom môžeme povedať, že patrí medzi tie postavy svätcov, na živote ktorých azda najviac možno vypozerovať podobnosť s Kristom.

Napriek tomu, že sa narodil v roku 1182 v bohatej obchodníckej rodine Pietra di Bernardone a Piky v Assisi, podľa vzoru Pána Ježíša si dobrovoľne zvolil chudobu v duchu slov sv. Pavla „*Bohatý stal sa chudobným, aby ste sa vy jeho chudobou obohatili*“ (2 Kor 8, 9). Keď pápež Inocent III. v roku 1210 ústne schválil jeho štýl života v chudobe, údajne vyslovil povestné slová: „František, stal si sa výčitkou pre bohatých ale aj pre chudobných“, ktorí si chudobu dobrovoľne nezvolili a túžia po bohatstve rovnako ako bohatí.

V zhode s Božou výzvou, ktorá zaznela pri narodení Ježiša v Betleheme „*Pokoj ľuďom dobrej vôle*“, prinášal pokoj tam, kde bolo rozdelenia. Pre pokoj sa nebál v roku 1219 vstúpiť do islamského tábora egyptského sultána Al Kamila, aby rokovoval o podmienkach mieru a ukončení križiackych výprav a podrobil sa skúške ohňom, aby presvedčil sultána o pravosti kresťanskej viery a jeho vnútornom presvedčení. Všade kam šiel, šíril to, čo sa stalo hlavným heslom františkánskej rodiny: Pokoj a dobro. Aby precítil Ježišov príchod na svet, zhotovil v mestečku Greccio v roku 1223 prvé jasle na svete, čím dal nepísanú odpoveď križiakom, že Betlehem nie je o mieste, ale o srdci.

Je totiž všade tam, kde sa precíti veľkosť Božej lásky. Tajomstvo Kalvárie málokto tak precítil ako František, keď sa na vrchu La Verna objavili na jeho tele v roku 1224 stigmy, čím sa stal vôbec prvým známym svätcom, ktorý niesol na svojom tele Ježišove znaky utrpenia. Tie mal na sebe až do svojej náhlej smrti 3. októbra 1226. Jeho úprimný život podľa vzoru Krista, ktorému sa stal podobný v láske i v utrpení a s tým spojený cnostný život nemal v sebe nič násilného ani strojeného, preto pôsobil mocne na jeho rovesníkov a pôsobí tak i dodnes nielen na katolíkov, ale aj na inovercov a vôbec na všetkých ľuďoch dobrej vôle. Stal sa neprehraditeľným Božím mužom, ktorého život a kázanie vytváralo jednu symbiózu a jednu nepretržitú krásnu symfóniu na chválu stvorenia. Vrcholom a najkrajším Božím obrazom je čnosťami ozdobený človek, v ktorom sa Duch Svätý prechádza v duši ako v raji. Uprostred veľkých bolestí dokončil svoj hymnus Brata Slnka a odišiel do neba hmotne chudobný, ale duchovne bohatý: František, ospievajúc svoju vlastnú smrť slovami:

Buď pochválený, môj Pane, za sestru telesnú Smrť,
ktorej žiaden živý človek nemôže uniknúť.

Beda tým, čo zomierajú v smrteľných hriechoch;
blažení tí, ktorých nájde v tvojej najsvätejšej vôli,
lebo druhá smrť im neublíži.

Chváľte môjho Pána a dobrorečte mu,
ďakujte mu a slúžte s veľkou pokorou!“

• páter *Luboslav Hromják*

Celá Píseň bratra slunce | Modlitba sv. Františka z Assisi (+1226)

Nejvyšší, všemohoucí, dobrý Pane,
tobě patří chvála, sláva, čest a každé dobrořečení.

Náleží jen tobě, Nejvyšší,
a žádný člověk není hoden vyslovit tvé jméno.

Buď pochválen, můj Pane,
spolu se vším svým stvořením, především s panem bratrem Sluncem,
jenž je dnem a skrze něhož nám dáváš světlo.

A on je krásný a září velikým jasem;
tvým, Nejvyšší, je obrazem.

Buď pochválen, můj Pane, za sestru Lunu a za hvězdy,
na nebi jsi je stvořil jasné, vzácné a krásné.

Buď pochválen, můj Pane, za bratra vítr,
za vzduch a oblaka, za jasnou oblohu a každé počasí,
jímž dáváš svým tvorům obživu.

Buď pochválen, můj Pane, za sestru vodu,
která je moc užitečná, pokorná, vzácná a čistá.

Buď pochválen, můj Pane, za bratra oheň, kterým osvětluješ noc,
a on je krásný, veselý, silný a mocný.

Buď pochválen, můj Pane, za naši sestru, matku Zemi,
která nás živí a stará se o nás a vydává rozličné plody s pestrými květy a bylinami.

Buď pochválen, můj Pane, za ty,
kdo odpouštějí pro tvou lásku a snášejí křehkost a trápení.

Blaze těm, kdo to snášejí pokojně,
neboť tebou, Nejvyšší, budou korunováni.

Buď pochválen, můj Pane, za sestru smrt těla,
které žádný živý člověk nemůže uniknout.

Běda těm, kdo zemřou ve smrteľných hříších;
blaze těm, které nalezne ve shodě s tvou nejsvětější vůlí,
protože druhá smrt jim neublíží.

Chvalte mého Pána a dobrorečte mu,
děkujte mu a slúžte mu s veľkou pokorou.

Přání

Ať slavné ALELUJA nás vede ze smutku, smrti a temnoty hrobu do štěstí, svobody a světla života!

Milí farníci, přejeme vám všem klidné a požehnané Velikonoce, ať vzkříšený Ježíš Kristus naplní naše srdce radostí, abychom mohli radost, lásku a pohodu přinášet do našeho okolí.

- *Společenství seniorů pardubické farnosti*

← BUDE TO
VELKÁ PÁRTY

A BUDE TO I
LITURGIE →

NÝMOVO KNĚŽSKÝ SVĚCENÍ

9. 5. 2026 od 10:00 | Hradec Králové

NÝMOVA PRIMICE

10. 5. 2026 od 14:30 | Litomyšl

www.NYMaCIRKEV.cz

Pozvánka na svěcení a primici

Ten čas tady v Pardubicích tak hrozně letí, ani jsem se pořádně nenadechl a už se blíží kněžský svěcení :).

Všechny vás tedy srdečně zvu nejprve v sobotu 9. května v 10:00 do Hradce Králové, kde budu spolu s kamarádem Tomášem Moučkou vysvěcen na kněze.

V neděli jste pak všichni zváni i na moji primici – vůbec první mši, kterou budu celebrovat. Ta bude sloužena v mém rodišti v Litomyšli v 14:30. Poté určitě musíte dorazit na farní zahradu, kde nás bude čekat nějaké to pohoštění (žRaut) a já tam budu udělovat individuální kněžské požehnání. Snad z toho nebudu mít úžeh.

Budu moc rád, když přijdete.

• *zatím ještě jáhen Ným+*

Kdo hraje a zpívá, dvakrát se modlí – poděkování za varhanickou službu

Rádi bychom touto cestou poděkovali za dlouholetou službu varhaníkovi **Václavu Řetickému**, který dlouhá léta pravidelně hrál na varhany v kostele sv. Václava v Rosicích a v kostele sv. Václava v Mikulovicích. Nyní se však s manželkou stěhuje.

Je to vlastně hezká symbolika, že právě Václav doprovázel svou hudbou a zpěvem bohoslužby v kostelech zasvěcených našemu národnímu patronovi svatému Václavovi. Stejně jako svatý Václav prokazoval svou píli a vytrvalost ve službě Bohu a lidem, i náš varhaník Václav svou snahou a trpělivostí obohacoval naše farní společenství, svou hudbou a zpěvem provázel nedělní i sváteční liturgie a pomáhal nám vytvářet atmosféru modlitby, pokoje a radosti ze společného setkávání. Zvláště si vážíme toho, s jakou ochotou a trpělivostí hrál v Mikulovicích, kde varhany nejsou v dobrém technickém stavu. Přesto Václav dokázal svou hrou a zpěvem vést celé shromáždění tak, aby liturgie měla svoji důstojnost a krásu.

Milý Václave, děkujeme Ti za čas, energii i hudební dar, který jsi věnoval našim farnostem. Tvá služba by se mohla zdát nenápadná, protože na první pohled jsme Tě v kostele neviděli, ale když se rozezněly varhany, byla to nádherná jistota.

Byl jsi pro nás velmi důležitou součástí života v našich kostelích.

Do Tvého nového domova Ti přejeme hodně Božího požehnání, radosti, zdraví a mnoho dobrých lidí na cestě. Ať Tě hudba provází i nadále a přináší radost Tobě i těm, kteří ji budou poslouchat! Upřímné DÍKY.

PS: Václavovi kromě služby v Mikulovicích patří i poděkování za varháníčení v Rosicích, Lánech a kostele sv. Jana. Poslední 2 roky jeho šikovné ruce opravovaly i na faře.

• *Farníci z Mikulovic*

Živý růženec

Milí farníci!

Obracíme se na vás s prosbou a výzvou. Hledáme zodpovědné a vytrvalé ženy, muže i mladé, kteří najdou odvahu se zapojit do společenství „Živého růžence“ a věnovat ze svého času denně 5 minut (tak dlouho trvá modlitba jednoho růžencového desátku – 1x Otčenáš + 10x Zdravas Maria) a vyprošovat sobě i svým drahým, našemu městu i světu hojnost milostí, které modlitba přináší.

Ne nadarmo se růženci říká „Davidův prak“. Je velmi účinný v boji proti zlu, které se v dnešní době šíří po celém světě.

Převzali jsme agendu Živého růžence (dále jen ŽR) na začátku roku 2000, kdy zemřela paní Anna Peterková, která vedla ŽR od roku 1983. Tehdy bylo celkem 28 růží. Jedna celá růže byla ze Slovenska, z Michalovců a jedna růže z chlapců. Z těch pak vzešla 3 kněžská povolání – např. P. Pavel Seidl se s námi modlí stále.

V současné době máme úbytek členů. Někteří se pro stáří a nemoc nemohou modlit a členové, kteří se modlili celá desetiletí, odchází na věčnost. Všem mladým zdůrazňujeme, jaký je to poklad, převzít po babičce nebo i po mamince pořadí v ŽR, pro stálé duchovní spojení s nimi. Je to velké požehnání pro rodinu! Někdy se to pozná až za určitý čas, že Matka Boží je prostřednicí všech milostí. Vždyť při každém zjevení Panny Marie vyzývá naléhavě Matka Boží k modlitbě růžence a totéž i všichni papežové poslední doby. Proto také svatý papež Jan Pavel II. přidal *růženec světla*.

V Pardubicích je velká tradice ŽR. Papež Pius IX. svým apoštolským listem už 21. 11. 1851 udělil plnomocné odpustky pro Bratrstvo ŽR při kostele P. Marie Bolestné (Kostelíček). V současné době předávám agendu ŽR mladší farnici a ráda bych vše předala plně obsazené.

Hledám velmi naléhavě odvážné následovníky, kteří se nebojí „vzít Marii k sobě“ a svěřit jí své starosti a radosti každého dne. Ještě chci podotknout, že se s námi vytrvale modlí i někteří kněží, kteří pocházejí z Pardubic nebo zde začínali své působení, např. Fr. Schnitter, P. Seidl, J. Kváš a J. Brabenec. Také se modlil zemřelý P. A. Duda, který se hned ujal desátku po své zemřelé farnici z Rosic. Za naše společenství jsou slouženy tři mše svaté v měsíci. Každý člen ŽR se modlí individuálně, dle daného rozpisu.

Předem děkuji všem, kteří převezmou štafetu modlitby ŽR.

Stačí se ozvat na telefonní čísla:

B.D. - 724 440 627, O.K. - 737 607 627, I.O. - 778 464 895.

• *Za ŽR Božena Dařbujánová*

Pozvánka na Absolventský koncert

V úterý 31. března 2026 bude mít v Hudebním sále radnice Pardubice svůj pěvecký absolventský koncert naše mladá farnice **Veronika Sokolová** spolu s Justýnou Čadanovou. Na program jsou skladby W. A. Mozarta, F. Schuberta, A. Dvořáka a dalších skladatelů.

Hosty koncertu budou Lucie Sokolová (zpěv) a Markéta Hejdová (kytara).

Všichni jste srdečně zváni.

• *Blanka Sokolová*

Kniha Proměna farnosti a já

Proměna farnosti

Zhruba před rokem se mi do ruky dostala kniha Proměna farnosti od Jamese Mallona (farář ve farnosti v Halifaxu – Kanada). V duchu jsem si říkal: *další kniha od „amerického autora“, oni mají jiné pojetí, zase to bude plné „sladkých“ příběhů, návodů a myšlenek, to nebude nic pro mě.* Postupně jsem se do knihy začel, něco mi sedlo méně, něco více. Začal jsem o obsahu knihy více přemýšlet.

Silně se mě dotkla kapitola *Očekávání*. Není o tom, co mohu očekávat já od farnosti, ale co může očekávat farnost ode mě. V knize se dočteme o 5 očekáváních, které má od svých farníků farnost svatého Benedikta: *„účastnit se bohoslužeb, růst, sloužit, navazovat vztahy a dávat“*. V jiné farnosti, uvádí autor, mají „pouze“ tři očekávání: *„čas, nadání, peníze“*. Nebudu vysvětlovat, co si pod každým z uvedených očekávání představují, dočtete se v knize.

A co já?

Jak jsem již uvedl, čtení knihy Proměna farnosti mi do mého přemýšlení vneslo několik nápadů a otázek, které se mi stále honí hlavou a které mě hodně intenzivně oslovily.

Uvědomuji si, že co neroste, to vadne, a je jen otázkou času, kdy to nastane. Došlo mi také, že i farnost ode mě může něco očekávat: podporu, ať už finanční či pomoc službou, účast na společných akcích, jako jsou mše, modlitby, adorace, setkání nebo výlety, a také sebevzdělávání formou studia Bible či duchovních cvičení. Ptám se sám sebe, zda na to mám a chci být „apoštolem“, nebo se jen povezu ve voze, který tlačí ti druzí. Vnímám, že toto všechno neplatí pouze pro farnost, ale také pro rodinu, zaměstnání a obecně pro každé zdravé společenství.

Od teorie k praxi

Podtitul knihy zní: „Z udržovacího režimu k misijnímu zápalu“. Při čtení knihy jsem si začal uvědomovat, že se autorovi do mě podařilo zasít semínko pochybností a vede mě k hledání odpovědi na otázku: „*Jak je to se mnou, jsem pouze udržován, nebo jsem zapálený misionář?*“ a hned navazující, druhou otázku: „*Co farnost, do které patřím, je v udržovacím režimu, nebo je misijně zapálená?*“ Na tyto otázky si musí každý hledat odpovědi sám.

Ve farnosti se toho v poslední době děje poměrně hodně, člověk neví, co má dělat dříve, stačí to? Čí je to zásluha? Jak jsem k tomu přispěl já? Mohu udělat něco více?

Nakonec jsem si vzpomněl na loňský projekt *Modlitby za ulice* a uvědomil jsem si,

že jeden z kroků na této cestě byl započat, byla to možnost, kdy jsme všichni společně mohli jít v modlitbě s Ježíšem za lidmi kolem nás a zapalovat misijním zápalom nejen sebe navzájem, ale celou farnost. Bylo by asi škoda, kdyby to touto aktivitou skončilo, a tak jsem přijal nabídku účastnit se několika seminářů, inspirovaných právě knihou *Proměna farnosti* o „misijní modlitbě“, které vycházely z následujícího verše:

„*Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. Země byla pustá a prázdná a nad propastnou tůňí byla tma. Ale nad vodami vznášel se duch Boží.*“ (Gn 1,1-2)

Zde jsem si opět uvědomil, jak je modlitba důležitá, že je základem všeho a začal jsem více vnímat sílu Ducha svatého. Semináře jsme pravidelně zakončovali modlitbou, ke které bych na závěr mého svědectví rád pozval i vás:

Můžete ztišit svoje srdce, uvědomit si přítomnost Ducha svatého a pozvat ho k účasti třeba slovy: „*Přijď, Duchu svatý*“.

Pak je již na vás, zda dáte přednost vlastním slovům: „ ... “ ,

nebo budete pokračovat slovy, která napadla mě:

„a tak jako jsi se vznášel nad vodami, vznášej se i nade mnou, dej mi sílu, ať se i já stanu tvým apoštolem, dokáži zvěstovat tvou přítomnost skutkem i slovem, a naše farnost ať se spolu se mnou a celým naším společenstvím rozvíjí a otvírá tvému působení“,

či slovy, která nám předložili na semináři:

„Jako se Duch Boží vznášel nad vodami, vznášej se i nad chaosem naší farnosti. Pomoz nám věřit, že už teď tvůrčím způsobem působíš v obnově naší farnosti. Přijď, Duchu svatý. Osviť naše cesty. Odevzdáváme se ti, Pane, abys nás mohl použít k poslání obnovy. Proměň tuto farnost, abychom jako společenství rostli v důvěře ve tvé vedení při našem úsilí o obnovu.“

Amen.

• Tomáš Kučera

Slavnostní mše festivalu Pardubické hudební jaro 2026

Pardubické hudební jaro – největší hudební festival v Pardubicích – prožije od 13. dubna do 30. května svůj 48. ročník. A již počtvrté bude milou součástí slavnostní mše v chrámu sv. Bartoloměje s profesionálním doprovodem a zajímavým pozvaným koncelebrantem.

V minulých letech jsme se mohli nechat inspirovat slovy Maxe Kašparů, Tomáše Petráčka či Tomáše Hoffmana.

Letos v neděli 26. 4. bude hlavním celebrantem festivalové mše osobnost mezinárodní – apoštolský nuncius arcibiskup Jude Thaddeus Okolo. Pro velvyslance Svatého otce Lva XIV. by to dokonce mělo být poslední veřejné vystoupení před ukončením jeho úspěšné mise v České republice. Věřím, že si tuto výjimečnou a slavnostní událost nenecháme ujít a prožijeme spolu s hosty naší farnosti radostnou a posilující atmosféru.

Hudebního provedení festivalové mše se zhostí Kateřina Holá na varhany, Smíšený sbor Salvátor Chrudim a dirigentem bude Tomáš Žídek. Zazní duchovní hudba českého skladatele Aloise Hniličky, od jehož narození letos v březnu uplynulo 200 let. Jedná se zde tentokrát o ryze „domácího“ autora, protože se narodil v Ústí nad Orlicí, studoval varhanní školu v Praze, působil na řadě míst našeho kraje, v 2. polovině 19. století byl varhaníkem a ředitelem kůru v Chrudimi. Jeho tvorbu oceňoval i Antonín Dvořák, s kterým se přátelil. Pevně věřím, že i letos bude slavnostní festivalová mše velkým hudebním i duchovním zážitkem.

Těším se, že s mnohými z vás se 26. dubna v 9:00 hod. u sv. Bartoloměje uvidíme a vytvoříme našim hostům milou duchovní atmosféru.

- Roman Línek, radní Pardubického kraje pro kulturu, EU a regionální rozvoj

**PARDUBICKÉ
HUDEBNÍ
JARO**

Nová ekonomická rada farnosti

Po uplynutí mandátu ekonomické rady farnosti (ERF) jsem 1.3. 2026, podle diecézních stanov, jmenoval na čtyři roky novou ERF, která je ustanovena i pro okolní farnosti, které spravujeme z Pardubic. Složení je následující:

- Jan Uhlíř – předseda
- Vít Čeřovský
- Tereza Hrdá
- Zdeněk Lukavský
- Lukáš Pavlík
- Jiří Petráš – zvolený pastorační radou

Všem, kteří působili a sloužili v ekonomických radách v minulém období upřímně děkuji a novým členům vyprošuji moudrost Ducha svatého.

- P. Jan Uhlíř

@FAŘBY S NÝMEM (14+)

FAŘBA = PAŘBA NA FAŘE

Zvu všechny mladé na různorodé setkávání na faře.

V plánu jsou filmová promítání, deskovky, videohry na PS4 nebo PC.

Chystá se taky NERF přestřelka či LAN přespávačka s CS:GO. Očekávat můžete také nějaké to občerstvení, případně si můžeme i něco rychlého uvařit. Akce budou otevřené a nezávazné a budou se postupně ladit podle toho, kolik nás bude a na co bude hlavně chuť. Nejbližší setkání bude **v neděli 5. dubna v 16:00** na faře.

Kontakt: 731 127 518 / [instagram.com/farba_s_nymem](https://www.instagram.com/farba_s_nymem)

- Jeroným

Jak postoupila práce na farní kronice

Ve Farním zpravodaji č. 6/24 jsem se snažila nastínit, jakou roli má nebo by měla mít farní kronika. Byla jsem totiž naším duchovním otcem P. Janem Uhlířem pověřena se této práci ujmout. V této době jsem však opravdu netušila, jaký rozsah práce je třeba zdolat, aby byla naše farní kronika opět téměř po 60 letech pauzy opravdovým zrcadlem života farnosti. S touto prací jsem neměla žádnou zkušenost. Snažila jsem se získat rady a poslechnout si zkušenosti, jak kroniku vést. Bylo by totiž mylnou myšlenkou, že je možné do ní zaznamenat vcelku nahodilé různé události, které život v tak velké farnosti, jako jsou Pardubice, přináší. A tak jako téměř všechno na světě má svůj řád, tak je to i v kronice. Po zralém uvážení jsem se rozhodla vytvořit „kronikářský tým“ jako seskupení dobrovolných spolupracovníků, kteří se zpracováním pauzy cca šedesáti let pomohou. Někteří oslovení ochotně souhlasili, ale zatím nás je opravdu málo. Rozdělila jsem si uvedenou dobu na dvě základní časová období. První období vnímám od roku 1960 (možno i dříve) do roku 1989, druhé od roku 1990 do současnosti. Velkou část druhého období nám jako zdroj informací pokryje Farní zpravodaj. Jednotlivá čísla je třeba pročíst (k dispozici na internetu) a důležité události z nich „vypreparovat“. Tento základní soubor informací z druhého období bude pak posouzen podle důležitosti historických faktů a pro zapsání do kroniky zpracován.

První období budeme muset pokrýt ze vzpomínek a pokud možno z autenticky doložitelných faktů pamětníků (fotografie, informace z více zdrojů atd.). Až budou shromážděny všechny materiály, je třeba rovněž posoudit jejich důležitost zveřejnění. Dále bylo zvykem události ještě roztrždit na jednotlivé celky podle obsahu, tj. z oblasti duchovního života farnosti (pastorace, život v církvi, zpráva církevního majetku atd. a kulturní, ekonomické, veřejné spolupráce naší farnosti s vedením města, zapojení se do života spoluobčanů a jiné). Nevím, zda se mi podařilo zde vše vyjmenovat. Určitě na další důležité úseky a detaily ještě při vlastní práci na kronice přijdeme. Až se nám – dá-li Bůh – podaří oživení kroniky nastartovat, pak by se měla stát živým obrazem farnosti, podkladem pro další generace a důkazem, že pardubičtí farníci pochopili, co je život farní rodiny. Víím, že je důležité hledět do budoucnosti a pro budoucí generace při předávání víry být současnými svědky, ale určitě také musíme být vděční, co nám naši předkové dokázali předat a stali se také svědky Krista v uplynulé historii časů. Pokud byste měli zájem nám s touto úlohou oživení kroniky pomoci anebo máte nějaké prameny, které by se daly využít, budete v našem kronikářském týmu vítáni. Prosíme, máte-li zájem, určitě se k nám připojte. Pomůžete tak dobré věci - je to pomoc v podstatě jednorázová. Pokud se dílo podaří, mohla by být kronika doplněna do konce tohoto kalendářního roku. Potom by byla již práce na zpracování pravidelné současnosti otázkou rutinní, doplnění kroniky by probíhalo jednou osobou 1x za rok.

**Kontakt: Anna Hofericová, tel. 777 905 450, Benedettiho 497, 530 03 Pardubice.
e-mail: anna.hofericova@seznam.cz. Děkuji za vaši vstřícnost.**

Farní festival 2026

Milí farníci,
i letos se připravujeme na velké společné setkání
na Farním festivalu, který proběhne v neděli **7. června 2026**.
Formát bude stejný jako loni, s drobnými obměnami.
Podrobný program zveřejníme v příštím čísle.
Už teď ale prosíme o opětovnou pomoc se zajištěním.

V QR kódu najdete odkaz na přihlašovací formulář.
Ráda bych povzbudila i ty, kteří by si chtěli nějakou službu
na festivalu vyzkoušet, ale potřebovali by k tomu více
informací. Neváhejte mě, prosím, kontaktovat, letos na to
mám víc prostoru a času a ráda vás se vším seznámím podrobněji.
Těšíme se na viděnou!

• *Za přípravný tým Marie Benáková*

Velikonoce pro mládež u Salesiánů | 2.–5. dubna 2026

Srdečně zveme mládež od 11 do 18 let na čtyřdenní velikonoční spolubytí.
Akce je otevřená všem mladým, kteří chtějí prožít svátky "trochu jinak".
Čeká nás pestrý program – společné hry, rozhovory, zábava i chvíle ztišení
a zamyšlení nad smyslem Velikonoc.
Těšíme se na společně prožité Velikonoce!

Další akce do konce dubna

- 28. 3. Diecézko – pod taktovkou Nýma
- 11. 4. Tvoření pro mládež
- 24.–26. 4. Víkendovka 11+ v Kobylisích

Přihlášky a více informací najdete na salesiánském webu.

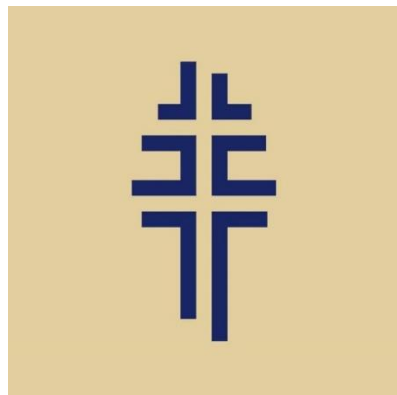
• *Martina Traxlerová*

Studentský Velehrad

400 vysokoškoláků, 25 dobrovolníků, 4 dny, 2 roky příprav.

Milí pardubičtí farníci, spolu s Domčou Demlovou jsme se podíleli na organizaci Studentského Velehradu 2024. SVčko, jak říkáme zkráceně, je celostátní setkání vysokoškoláků a mladých pracujících, které se koná vždy jednou za 2 roky na poutním místě Velehrad. (Jen pro zajímavost: letos má setkání dospělácké narozeniny, uskuteční se totiž po osmnácté.)

Domča spolu se svou parťačkou Maruškou měla na starosti stravování na celé akci. Já jsem se spolu se svou parťačkou Kikou staral o animátory, kteří vedou každý den diskuzní a sdílečí skupinky a jsou „prodlouženýma rukama“ celého přípravného týmu. Celá akce včetně příprav byla jedinečnou zkušeností. Je těžké říci, čím to bylo, ale primárně spojení vysokoškoláků, kteří svůj volný čas dávají projektu, kterému věří, mají už nějaké životní zkušenosti a svěřují celé setkání Bohu, vytvořilo jedinečné spojení, které za to opravdu stálo. A tak, když jsme s Domčou dostali nabídku, zdali bychom nechtěli mít pod palcem další ročník Studentského Velehradu, kývli jsme na to.

S přípravami jsme začali přibližně na podzim roku 2024. Nejprve sami, od podzimu 2025 jsme do týmu přibrali přibližně 20 vysokoškoláků z celé republiky, s kterými se setkáváme 1x měsíčně a u společných příprav. Přípravné víkendy jsou náročné, ale také požehnané. Například na druhé přípravné víkendovce v říjnu jsme vybírali téma, které nás bude celou akcí provázet. Výběr měl různé fáze. Nakonec jsme se rozdělili na 2 tábory – jeden chtěl, abychom se točili kolem tématu lásky, druhý se chtěl zaměřit na téma bytí. Nakonec jsme si dali ještě 20 min. každý sám s Biblií a přišel impuls od členky týmu Amálky, že bychom mohli vycházet z 3. kapitoly Kazatele (Známý verš: *Všechno má svůj čas ...*)

V tu chvíli jsme všichni věděli, že to je sice úplně něco jiného, ale všichni jsme s tím OK a přišel takový veliký klid a radost, že tohle je to správné téma.

To se potvrdilo i o na následující víkendovce, kdy si náš doprovázející kněz o. Tomáš připravil krátký biblický úvod (krátký měl být, ale nakonec trval 47 minut :D). Akce se koná od 30. dubna do 3. května, takže je už za rohem. Přípravy jsou výzvou, ale také velikou radostí. Podařilo se nám sehnat zajímavé hosty. Mezi nimi bude například kněz a teolog Tomáš Halík, biblista Alexandr Flek bude mluvit o hledání krásy v Božím slově. Psycholog Marek Drábek otevře téma duchovního zneužívání. David Krajíček se bude ptát, zda je utrpení Božím trestem. Nebo například kněz známý jako Pater Pepa nabídne zamyšlení nad tím, jak zacházet s mobilními technologiemi. Kromě obsazení přednášek se nám povedlo sehnat i řadu zajímavých hostů na workshopy a semináře (emoční inteligence, paliativní péče, vztahy...), ale i na kreativní dílny – třeba výtvarné nebo vyšívací. Večery budou kromě široké duchovní nabídky prosyceny i různými kulturními vložkami, jako jsou koncerty (jak klasického rázu, tak popového) či audiovizuální produkce na téma skryté církve. Středem celého setkání bude každý den společná mše svatá v bazilice, kde se všichni společně potkáme. Bohoslužby budou sloužit kněží a biskupové, jako například „náš“ Prokop Brož nebo nově jmenovaný arcibiskup Stanislav Přibyl.

Chtěli bychom nejen pozvat všechny vysokoškoláky a mladé pracující na Velehrad, ale poprosit i vás, milí farníci, o modlitbu za celý tým během příprav i za všechny účastníky, kteří na akci přijedou. Zároveň budeme i rádi za jakoukoliv finanční či materiální podporu.

A pokud máte ve svém okolí někoho z cílové skupiny, pozvěte ho. Možná to pro něho bude jedinečnou příležitostí, kdy se potká s mladými, kteří smýšlejí podobně jako on, duchovně načerpá, setká se s Pánem Bohem, zažije živé společenství nebo si jen odpočine a dozví se něco nového.

Díky za podporu vám všem.

• Petr Kučera

Modlitba za „SVČko“

Přikládáme i modlitbu za SVČko.

Budeme moc rádi, pokud se zapojíte a budete se za nás přimlouvát:

Pane, prosím, doprovázej členy přípravného týmu Studentského Velehradu. Dej jim svého Svatého Ducha, aby dokázali rozlišit správná rozhodnutí. Buď s nimi v jejich neshodách a v těžkých situacích. Dej, ať každý z nich využije své dary, a vše dobré, co zaseje, rozmnož stonásobně ke slávě svého jména. Pane, odevzdáváme ti všechny, kterým tato akce vstoupí do života.

Amen

Lesní mateřská škola sv. Františka přijímá nové děti

Lesní mateřská škola sv. Františka v Pardubicích–Svítkově je malá komunitní školka inspirovaná úctou k přírodě a k životu, kterou připomíná i patron naší školky – svatý František. Většinu dne trávíme s dětmi venku v lese a jeho okolí, kde děti přirozeně objevují svět, učí se spolupracovat, vnímat krásu stvoření a radovat se z obyčejných věcí. Pro školní rok 2026/2027 (od 1. září 2026) přijímáme nové děti. Přihlášky je možné podávat do 31. května 2026.

Důležitou součástí našeho přístupu je citlivá a pozvolná adaptace. Nové děti mají možnost postupně si zvykat na prostředí školky, rytmus dne i nové kamarády tak, aby byl jejich vstup do školky bezpečný, klidný a radostný.

Rodiče i děti zároveň rádi přivítáme na nezávazné návštěvě. Kdykoliv během roku se můžete domluvit a přijít se se svým dítětem podívat, projít se s námi do lesa a poznat prostředí školky i naše průvodce. Více informací o školce, zápisu a přihlášce získáte na tel. čísle **777 297 939** nebo na webu: <https://lms.charitapardubice.cz>
Budeme se těšit na nové malé lesní objevitele i jejich rodiny.

• *Veronika Dvořáková*

Napsali jste

Postní duchovní obnova na faře

V sobotu 14. března se třicet farníků sešlo v devět hodin na faře u příležitosti postní duchovní obnovy vedené otcem Josefem Matrasem z Bystrého u Poličky.

Zhruba polovina z přítomných si ještě nyní vzpomíná na jeho čtyřleté působení v Pardubicích, které skončilo před téměř jednadvaceti lety – krásný důkaz vytrvalosti ve víře našich farníků!

Duchovní obnova začala přednáškou na téma „Zakotvit svůj život v Bohu“. Jak jsme se dozvěděli, v tomto „zakotvení“ nám může bránit neodpuštění, nekajícnost a život v hříchu, respektive provinění proti (zejména prvnímu) přikázání. Tyto negace nám však zároveň ukazují správnou cestu – naučit se odpouštět, být kající a bojovat s pokušením, abychom nepodlehli hříchu. V tom všem nám má napomáhat víra, naděje a láska. Ve „svém životě“ pak máme usilovat zejména o sebezpřijetí, sebepoznání a sebevýchovu.

Prostor hlouběji se zamyslet nad slovy otce Matrase nám poskytlo rozdělení do skupinek, kde každý dostal příležitost vyjádřit, co ho oslovilo. Jako vedoucí jedné ze skupinek ještě nyní žasnu, jak Bůh dokáže lidi spojovat a s jakou důvěrou (sobě navzájem většinou neznámí) farníci využili této příležitosti ke sdílení i těch nejosobnějších zkušeností. Ze závěrečného shrnutí všech vedoucích pak vím, že stejně tomu bylo i u ostatních. Bohu díky!

Na závěr jsme se v kostele sv. Bartoloměje zúčastnili mše svaté, kde P. Matras při homilii připomněl, že smyslem pokání je otevřít se Boží moci, která nás proměňuje. K tomu nám má napomoci svoboda, kterou nás On obdařil – ne svoboda ve smyslu dělat si, co se nám zamane, ale především svoboda vybrat si to dobré, protože k tomu nás On vede a to pro nás On připravil.

• *Filip Umlauf*

Velikonoční svíce z Augsburgu

O víkendu 14.-15. 3. do naší farnosti zavítali 4 zástupci naší partnerské farnosti sv. Konráda z Augsburgu, s níž již od r. 1992 budujeme vzájemné kontakty. Během 34 následujících let jsme se nejen sblížili, ale také oboustranně inspirovali a podporovali např. budováním charitní služby, opravou našich kostelů, pořádáním zájezdů oběma směry či stážemi mladých. Jsme rádi, že toto přátelství stále trvá a jako symbol tohoto vztahu si naše farnosti každoročně vyměňují velikonoční svíce – tento rok s motivem: „Cestou víry k přátelství.“ Věřím, že všechno naše snažení je pod Božím vedením, které v tomto neklidném světě přináší pokoj a porozumění.

• *Markéta Rohlíková*

Příprava dětí na první svaté přijímání

V druhé polovině února začala opět po roce v naší farnosti příprava dětí k přijetí svátosti eucharistie. Letos k prvnímu svatému přijímání přistoupí 7 dětí, které se připravují pod vedením jáhna Jeronýma Pelikovského a Lucie Žárské. Slavnost proběhne **v neděli 14. června 2026** v kostele Zvěstování Panny Marie.

První přípravné setkání bylo věnované svátosti křtu. Děti si během něj vyrobily také svíce, které poprvé zapálily v neděli 8. března v klášterním kostele, kde byly představeny celému farnímu společenství.

Svíce si poté děti odnesly domů, aby jim každý den během modlitby připomínaly, na jakou významnou událost se připravují. V polovině března se děti setkají na faře na tradiční „přespávačce“. Seznámí se s událostmi Velikonoc, budou si povídat o mši svaté, prožijí křížovou cestu venku v přírodě, budou tvořit tablo a zažijí i večerní adoraci při svíčkách.

Prosíme o modlitbu za tyto děti, aby se pro ně přijetí eucharistie stalo důležitým krokem na cestě k Bohu.

Oblastní setkání charismatické obnovy

Dne 28. 2. 2026 se v Hradci Králové v Novém Adalbertinu konal již 4. ročník Oblastního setkání charismatické obnovy. Letos bylo zvoleno téma: „*Milovaný, rozněcuj oheň Božího daru... ducha síly, lásky a rozvahy. Nestyď se vydávat svědectví o našem Pánu. (2 Tim 1, 6-8)*“. Na programu byly chvály, svědectví, modlitba žehnání sobě navzájem a žehnání vikariátům. Svými slovy nás povzbudil při dopolední přednášce P. Zdeněk Sedlák a hlavním celebrantem mše svaté byl P. Jiří Heblt. Nechybělo ani sladké občerstvení, káva a chutný oběd. Během dopoledne probíhaly v rámci paralelního programu přímluvné modlitby a svátost smíření. Setkání bylo zakončeno chválami s modlitbou za vylití

Ducha svatého. Potěšilo nás milé setkání také s manžely Beňovými, kteří tam sloužili přímluvnou modlitbou a modlitbou za vylití Ducha svatého, a kteří v naší farnosti společně s otcem Jendou a Lenkou Erbanovou vedli seminář Sievers – Život v Duchu.

• *Bára Vančurová*

„Nasloucháním dáváme druhým zakusit Boží pozornost“ zaznělo na semináři o evangelizaci

Že se toho v naší diecézi hodně děje, asi víte. Kdo chce, může chodit na přednášky, semináře, kurzy, duchovní obnovy, pohybové i výtvarné aktivity. S manželem žijeme v Pardubicích sotva půl roku, a strašně nás baví se účastnit akcí naší nové diecéze. A právě o dojmy ze Semináře o evangelizaci v Hradci Králové se tu s vámi chci podělit. Letošní téma bylo *Naslouchání*, a zahájili jsme ho poslechem chválové kapely Dotek. Následovala přednáška kněze Vojtěcha Blažka z českobudějovické diecéze, který se věnuje pastorační mládeži. Jeho přednáška měla obrovskou hloubku, a zároveň ji prokládal vtipnými postřehy, takže jsme mu tajně začali říkat kněz-sympaťák. Naslouchání je klíč k předávání evangelia.

„Papež František zmiňuje dvojí naslouchání. Na prvním místě je naslouchání Bohu, abychom vůbec věděli, co je ta zpráva, kterou chceme předat. Zároveň ale potřebujeme naslouchat druhému člověku, ke kterému přicházíme. Abychom věděli, jakým způsobem mu to máme sdělit. Když chybí jedno nebo druhé, nefunguje to,“ přiblížil otec Vojtěch.

Nejprve musíme naslouchat Bohu, který nás oslovuje. Mít s ním zkušenost, kterou můžeme druhým vyprávět. „*Nejdůležitější je naše modlitba, k níž přistupujeme otevřeným srdcem. Je moje modlitba prostorem k naslouchání? Neodvádí mě od Boha bouře mých nebo cizích starostí? A dávám mu i dostatečný prostor ticha, aby mě mohl oslovit?*“ zamýšlel se.

Při naslouchání lidem otec Vojtěch upozornil na past „instantních řešení“. Situace, kdy už neposloucháme, co druhý říká, protože po prvních větách víme, co odpovíme. Máme připravené prefabrikované řešení a detaily už nás nezajímají. Rozměr naslouchání tu naprosto chybí. „*Opravdové naslouchání nás ale může velice obohatit. Mně přijde na působení v církvi nejkrásnější vidět, jak Bůh působí v životě člověka. Poznáváme druhého a učíme se ho brát takového, jaký je. I s jeho slabostmi a křehkostmi. A zároveň se tím učíme poznávat i své vlastní lidství,*“ popisoval.

Pro člověka, kterému nasloucháme, tím vytváříme prostor přijetí. Dáváme mu prožít pozornost a důstojnost. Vědomí, že je hoden, abychom mu věnovali náš čas. Když dobře prožíváme modlitbu, dáváme druhému zprostředkovaně prožít Boží blízkost. „*Možná, že někdy není snadné naslouchat. Ale věřím, že jestli chceme, abychom rostli my sami i naše okolí, tak právě naše naslouchající pozornost se může stát hlavním oslovujícím momentem v dnešní společnosti,*“ uzavřel otec Vojtěch přednášku.

Dopolední blok zakončil kulatý stůl, který uváděl další kněz-sympaták Petr Soukal. Diskutovali přednášející Vojtěch Blažek, psychologka a terapeutka Vendula Valtrová, sestra salesiánka Jana Svobodová a Marek Chvátal, zakladatel projektu HledamBoha.cz, on-line platformy založené na duchovním doprovázení on-line. Najdete tu i kurzy, rozhovory a spoustu zajímavého obsahu. Jestli chcete vědět víc, celá diskuse pod názvem „*Kulatý stůl na téma naslouchání*“ je ke zhlédnutí na YouTube. Pak byl oběd. A jestli jste doteď váhali, jestli jet za rok taky, už neváhejte. Luxusně tam vaří! :D

Později jsme vyrazili na workshop právě Petra Soukala. Mimochodem, na YouTube má kanál Don Pietro, a jeho krátká zamyšlení nad křesťanskými otázkami opravdu stojí za to. Na workshopu jsme rozebírali myšlenky teologů o naslouchání Duchu Svatému, a seznámili se s rozjímáním biblických textů formou Lectio Divina. Celou akci zakončila adorace s možností svátosti smíření a chvály za doprovodu kapely Dotek.

Modlitba za Ukrajinu

Kdo dorazil v úterý 24. 2. navečer do kostela sv. Jana Křtitele na modlitbu za Ukrajinu až těsně před šestou, mohl být překvapen tím, jak je kostel zaplněn. Připomínka smutného výročí čtyř let od napadení Ukrajiny Ruskem a především stále trvající a nekončící války ne zas tak daleko od naší republiky evidentně mnoha lidem není lhostejná. Modlitební setkání uspořádalo společně několik pardubických církví, a tak se na jednom místě mohli sejít katolíci, řeckokatolíci, evangelíci a určitě i ti, kteří se k žádné církvi aktivně nehlásí. Všichni tam přišli s jedním společným cílem, totiž dát najevo podporu napadené zemi a v přímluvné modlitbě poprosit za mír. Během zhruba hodinového setkání pronesli pozvaní hosté několik osobních a silných svědectví a vzpomínek, dále zazněly přímluvy a modlitby, schola od Salesiánů zazpívala a zahrála několik písní a závěr setkání pak patřil pěveckému sboru a ukrajinské hymně v rodném jazyce. Každý měl také možnost finančně přispět do sbírky, ve které bylo vybráno celkem 43.000 korun. Ty byly dílem poslány na Ukrajinu přes neziskovou organizaci Camino humanitar a dílem předány komunitnímu centru Kalyna.

Měli jsme možnost vyslechnout si svědectví Dmitra Hurského, ukrajinského vojáka, který byl v bojích vážně zraněn, přišel o nohu, a přesto dál pomáhá jiným třeba návštěvami nemocných a zraněných v nemocnicích.

Zakladatelka pardubického komunitního centra Kalyna Petra Strdínková zavzpomínala na začátky založení centra, na první dny po vypuknutí války, kdy se mnoha lidem na Ukrajině ze dne na den obrátil dosavadní způsob života naruby.

Museli narychlo opustit své domovy a kdy k nám začali přijíždět váleční uprchlíci, především ženy s dětmi. Těm komunitní centrum pomáhá a poskytuje podporu, dává rady, zodpovídá otázky a především nabízí prostor pro setkávání.

Osobně mě nejvíc oslovilo vystoupení evangelického faráře a bývalého synodního seniora Daniela Ženatého, který ve svém krátkém proslovu zmínil několik zásadních myšlenek.

Především tu, že v situaci, kdy se děje nějaké bezpráví nebo špatnost (zde ve vztahu k válce na Ukrajině, ale dalo by se to vztáhnout i na jiné životní situace), je potřeba „jasně označit agresora“, pachatele zla. Tím se situace vyjasní a nebude docházet k pozdějšímu matnění a mazání hranice mezi dobrým a špatným.

Dále je nutno „nesoudit chování oběti“. Tu je potřeba jakkoli podpořit a pomoci jí.

Protože každá pomoc má smysl. A to byla pro mě vlastně hlavní a nejdůležitější myšlenka celého večera. Není nutno říkat si: „co já zmůžu, ať se postará někdo jiný“, není dobré posuzovat, že ostatní dělají z mého pohledu méně, než by mohli nebo naopak mnohem více, a proto já už nemusím. Toto mi soudit nepřísluší a je to zcela zbytečné. Dle výpovědí těch, co zůstali a stále žijí v napadené Ukrajině, je pro ně každá naše, a to i ta sebenepatrnější pomoc, ať už materiální, finanční nebo duchovní zcela zásadní v tom, že se tak mohou alespoň na chvíli „opřít o naše záda“.

A tak prosím, pomáhejme a posilujme se v pomoci napadené Ukrajině navzájem, každý svým způsobem, dle svých možností a schopností, ale stále.

• *Miroslav Tenk*

Duchovní obnova žen ve Slavoňově 2026

První březnový víkend patřil duchovní obnově žen. Byl nádherný páteční podvečer zalitý sluncem a do Slavoňova se začaly sjíždět první účastnice, toužící setkat se s naším Pánem v klidu tohoto posvátného místa.

Postupně jsme se ubytovaly, přivítaly jedna druhou a seznámily se s programem víkendu. Už od prvních chvil bylo cítit očekávání a tiché naladění na čas, který jsme měly prožít. Společně jsme se sešly ke slavení mše svaté s o. Jendou.

Po duchovním pokrmu bylo třeba občerstvit také tělo, a tak první společná večeře odstartovala naše neformální seznamování a sdílení. U stolu panovala radostná a uvolněná atmosféra, která postupně odbourávala ostych a vytvářela prostor pro otevřené rozhovory. Každá z nás přijížděla s jiným příběhem, ale všechny nás spojovala stejná touha – na chvíli se zastavit, nadechnout a otevřít své srdce Boží přítomnosti. Večer nás čekalo tradiční seznamování v kruhu. Nemluvily jsme jen o sobě, ale také o tom, co od našeho víkendu očekáváme, nebo o tom, jakým způsobem Bůh jedná v našich životech. Bylo velmi krásné sledovat, jak se už od prvních chvil formuje společenství postavené na důvěře a otevřenosti, přestože jsme se všechny navzájem neznaly.

Duchovní obnova se tak hned od začátku stala časem milosti, kdy bylo možné odložit každodenní shon a znovu objevovat hloubku vztahu s Pánem i vzájemné společenství. Sobotní ráno jsme zahájili společnou modlitbou vedenou o. Jendou. V tichu jsme rozjímali nad krátkým úryvkem z Písma svatého o Duchu svatém a učili se znovu naslouchat Božímu hlasu, který k nám promlouvá v srdci. Byl to čas otevřenosti pro to, co nám chce Pán během dne darovat.

Po snídani si pro nás o. Jenda připravil dvě přednášky. Inspiroval se knihou Dvojí tvář lenosti od K. Lachmanové a otevřel téma, které se nás mnohých velmi dotýká. Hovořil o přehnaném aktivismu, který je nám ženám často blízký – o neustálé potřebě být užitečné, výkonné a k dispozici druhým. Zároveň jsme se zamýšleli nad tím, co je to tzv. lenost z přetížení – stav, kdy je člověk stále zaneprázdněný, ale přesto mu unikají podstatné hodnoty a ztrácí vnitřní rovnováhu. Přemýšleli jsme, jak tomuto postoji předcházet a jak hledat zdravou míru mezi službou druhým a péčí o vlastní duši. Dozvěděli jsme se také, co znamená pasivní lenost – ta, která se schovává za výmluvy a pohodlnost a brání nám růst. Všechny tyto myšlenky nás vedly k upřímnému zamyšlení nad vlastním životem.

Celé dopoledne probíhalo ve ztišení. Věnovaly jsme se hlubšímu setkání s Pánem a osobnímu rozjímání. Každá z nás mohla prožít tento čas svým vlastním způsobem. Některé z nás se vydaly na tichou procházku do okolí, jiné využily možnost setrvat na prosluněné zahradě nebo spočinout v tichu kaple před svatostánkem.

Byl to skutečně požehnaný a zároveň vzácný čas – chvíle, které se v běžném rytmu našich dní jen těžko hledají. Čas, kdy jsme mohly být „jen“ s Pánem, bez spěchu, bez povinností, v důvěrném a osobním setkání. Po obědě jsme se vydaly na poklidnou procházku do Rokole. I tato společná pouť vytvořila osobitý prostor pro sdílení, hlubší rozhovory i tiché vnímání krásy Božího stvoření.

V kapli u sestřiček pro nás sloužil o. Jenda mši svatou. Během ní proběhla také první skrutinia dvou přítomných katechumenek. V průběhu bohoslužby měla každá z nás možnost k nim přistoupit a udělit jim osobní požehnaní. Byl to velmi silný a dojemný okamžik – chvíle sounáležitosti, podpory a vědomí, že jejich cesta víry je zároveň i naší společnou cestou.

V rámci dokonalého servisu nechybělo malé občerstvení ve formě kávy a koláčů. Nádherné počasí a posvátnost poutního místa doslova vybízely k dalšímu duchovnímu zastavení. Rozhodli jsme se proto pro modlitbu křížové cesty nedaleko nad poutním místem. Téma křížové cesty bylo opět velmi blízké našim životům: „Pane, nemáme čas.“ Jednotlivá zastavení se dotýkala našeho každodenního shonu, přetížení i zápasu o správné priority. Také tato modlitba mnohé z nás hluboce zasáhla. Po modlitbě a požehnaní jsme se vydali na zpáteční cestu ozdobenou západem slunce a klidem orlického podhůří.

Večer jsme se vypravily do Rokole ještě jednou, tentokrát jsme se svezly auty. Večerní adorace a chvály měly nepopsatelnou atmosféru. V tichu před vystavenou Nejsvětější svátostí i ve společném zpěvu byla cítit hluboká Boží přítomnost.

Byly jsme naplněny Duchem svatým a každá z nás mohla v blízkosti Krista čerpat právě to, co ve svém srdci nejvíce potřebovala – pokoj, uzdravení, povzbuzení či novou naději.

Následovaly přímluvné modlitby v malých skupinkách. Také zde Duch svatý mocně působil. V jednoduchosti slov i v tichém vkládání rukou jsme mohly zakusit sílu společné modlitby. Byl to večer plný milosti, který se dotýkal srdcí velmi jedinečným způsobem. Osobní požehnání pro každou z nás přítomným Kristem v eucharistii tak bylo silným zakončením této chvíle. V tichu a hluboké úctě jsme přijímaly Jeho blízkost a nechávaly se znovu naplnit pokojem a důvěrou.

Po silných duchovních chvílích přišel čas na radostné sdílení a obyčejné lidské společenství u dobrého jídla a pití.

V neděli o. Jenda brzy ráno odjel ke své nedělní službě. Nový den jsme zahájily ranními chvalami v kapli, kde jsme v tichosti a vděčnosti odevzdávaly Pánu vše, co jsme během víkendu prožily.

Po snídani jsme se vydaly do slavoňovského dřevěného kostela na nedělní mši svatou, která měla neopakovatelnou atmosféru umocněnou tímto jedinečným prostorem.

Velmi nás oslovila také krásná a hluboká promluva o. Miloše, jenž se citlivě dotkl mnoha rovin evangelia o samařské ženě. Jeho slova nám znovu otevřela další podněty k přemýšlení i k osobnímu usebrání.

Po návratu z kostela nás čekal program Lectio divina. Rozdělily jsme se do menších skupinek a obdržely úryvek textu z evangelia. Tato forma četby Božího slova zahrnuje nejen samotné čtení, ale i modlitbu a rozjímání nad vybraným úryvkem. Učily jsme se naslouchat Božímu hlasu a dávat mu prostor, aby k nám skrze Písmo promlouval a proměňoval naše srdce. Byly jsme v mnoha případech velmi překvapené, jak silně zde Duch svatý působil a jak nás i tento způsob modlitby zasáhl.

I tento čas se stal potvrzením toho, že když Bohu vytvoříme prostor, On skutečně přichází a jedná. Po závěrečném obědě již nastal čas společného sdílení a hodnocení celého víkendu. Vše bylo naprosto perfektně a do detailu zorganizované a připravené a my ze srdce děkujeme všem, kdo se na tom podíleli. Zvláštní poděkování patří otci Jendovi a Věrce za jejich vedení, podporu, inspiraci a bezchybnou organizaci celé akce. Za láskyplnou péči o vyvážený rozvoj ducha i těla jsme vděčné také Helence. Jejich obětavost a pozornost k potřebám každé z nás přispěla k tomu, že víkend zanechal v našich srdcích hluboký a trvalý dojem. Poděkování patří také Aniče a Pavle, které se ujal hudebního doprovodu a umocňovaly tak naše duchovní zážitky. Byl to čas milosti, odpočinku, ztišení a radosti, který nás všechny posílil, obohatil a připravil na návrat do běžného života s novou nadějí, pokojem a otevřeným srdcem.

• *Markéta Pithartová*

Vikariátní setkání mládeže

Setkání začalo hrou, kdy jsme byli rozdělení do týmů a plnili jsme minutové výzvy. Nevím jak ostatní, ale já jsem si ji moc užila. Pokračovali jsme obědem (boloňské špagety) a po něm následovala prezentace o plánovaných akcích. Pak jsme se vydali do ulic plnit úkoly a přitom jsme vyměňovali balíček kapesníků za jiné věci (zapalovač, klíčenka, nefunkční hodiny) od náhodných kolemjdoucích. Setkání jsme ukončili vyhlášením vítězů - hlavní i vedlejší výhrou byly (překvapivě) kapesníky :-). Nejvíc mě zaujalo, že nezáleželo na tom, kolik komu je a odkud je. Záleželo jen na tom, že jsme se setkali, a že jsme se bavili všichni dohromady.

• *Johanka Mašková*

Poslední dvě přednášky ČKA před prázdninami

Před prázdninami nás čekají ještě dvě přednášky. Ve středu 15. dubna 2026 se uskuteční přednáška Alexandra Fleka, šéfredaktora nakladatelství Biblion, který byl v čele překladatelského týmu Bible 21, je autorem Parabible a spoluzakladatelem aktivity Nekostel. Pozoruhodný je jeho záměr postupně vydat jednotlivé knihy Bible s komentáři předních českých teologů. V rámci večera se dozvíme, co obnáší moderní biblistika a jak lze interpretovat Bibli současným jazykem. Jistě bude také zajímavé nahlédnout i do redakčního plánu Biblionu i s ukázkami vybraných knih.

26. května 2026 pak letošní sezónu uzavře přednáška evangelické farářky Alexandry Jakobey, která je hlavní tvář „duchovní restaurace Nekostel“. A. Jakobeová hledá cesty, kterými by se mohlo křesťanství ubírat v případě ztráty důvěry k církevním institucím. Nekostel se koná v cca měsíčních intervalech v Rock Café na Národní třídě v Praze. V civilním prostředí se konají nejen diskuse o aktuálních otázkách, ale na závěr A. Jakobeová také slouží bohoslužbu.

Doporučujeme sledovat naše webové stránky <https://ckapce.webnode.cz>. Naleznete zde informace o našich aktivitách, možnost registrace, ale také možnost zhlédnout videa z již proběhlých akcí. Např. přednáška o synodalitě M. Jirsy byla méně navštívena, protože kolidovala se sportovními přenosy z olympijských her, ale možnost nahlédnout důležitost synodálního procesu současné církve očima mladého kněze je velmi inspirativní. Přednáška měla velmi kladné ohlasy.

Také nabízíme možnost sdílet s námi váš kontakt, nejlépe e-mail, abychom vás mohli zavčas informovat o připravovaných aktivitách.

Pokud máte zájem, kontaktujte nás na cka_pardubice@seznam.cz

• *Luboš Kubáč*

Setkání starostů na faře

Na úterý 3. února jsem na faru pozval všech 19 starostů (včetně 6 městských částí), kteří se starají o obce ve farnostech, které spravujeme. Díky nemocem nebo pracovním povinnostem jich nakonec na setkání přišlo 11.

Cílem setkání bylo se nejen vzájemně poznat, ale hlavně poděkovat jim za jejich práci pro druhé. Ujistil jsem je, že na ně i příležitostně pamatujeme v modlitbě, přečetl jsem úryvek z Písma svatého a kromě jiného jim i pro povzbuzení citoval slova papeže Františka: „Politika je jednou z nejvyšších forem lásky k bližnímu, neboť usiluje o společné dobro.“ Vzájemně jsme sdíleli, co se komu v tomto volebním období podařilo, z čeho kdo má radost a co je v jejich službě tíží. Připravenou prezentací jsem je seznámil s životem farnosti, s církevními objekty v našem okolí a vyjádřil touhu, aby naše kostely byly více kulturně využity i pro veřejnost v jejich obcích. Na závěr jsem se za všechny přítomné (s jejich dovolením) pomodlil a pozval je na krátkou prohlídku nového liturgického prostoru v kostele sv. Bartoloměje.

Z reakcí zúčastněných a následných sms zpráv usuzuji, že se setkání vydařilo a na faře se cítili dobře. Děkuji farnicím za chutné a krásně připravené občerstvení, které k příjemné atmosféře výrazně přispělo.

• P. Jan Uhlíř

Tříkrálová sbírka na Pardubicku

S obrovskou radostí a vděčností oznamujeme, že se nám v rámci Tříkrálové sbírky 2026 podařilo vybrat neuvěřitelných a rekordních 1 812 951 Kč! Celkem bylo rozpečetěno 498 kasiček – a za každou z nich stojí ochota, čas, energie i štedrost. Za to každému jednomu z vás, kdo jste byl součástí této krásné dobročinné tradice, děkujeme.

Děkujeme všem koledníkům, vedoucím skupinek, dobrovolníkům, našim zaměstnancům, dárcům a partnerům. Bez vás by to nebylo možné dokázat. Každý příspěvek, každý úsměv u dveří i každé otevřené srdce pro nás moc znamená.

Oblastní charita Pardubice roztančila parket pro dobrou věc

V sobotu 7. února se Oblastní charita Pardubice už pojedenaácté oblékla do slavnostního a roztančila parket. Večer plný hudby, tance, radosti a solidarity se odehrál v prostorách Obecního domu v Ostrěšanech a měl krásný cíl – podpořit Domáci hospic Andělů strážných. Velmi si vážíme podpory Nadace Divoké husy, která zdvojnásobí výtěžek z celé akce. Děkujeme všem, kteří přišli, bavili se, přispěli a pomohli vytvořit výjimečnou atmosféru.

Děkujeme našim zaměstnancům, dobrovolníkům a partnerům, bez kterých by se tento večer nemohl uskutečnit. Jsme moc rádi, že pomáháte s námi měnit radost z tance v pomoc těm, kteří to potřebují.

Volná kapacita v Odlehčovacích službách Červánky

Aktuálně máme pro vás či vaše blízké volnou kapacitu v Ambulantních odlehčovacích službách v Holicích či v Pobytových odlehčovacích službách v Třebosicích. Cílem těchto služeb je podpořit nejen klienty, ale i jejich rodiny – aby si pečující mohli odpočinout či vyřídit své záležitosti s jistotou, že je o jejich blízké dobře postaráno.

Jaké formy odlehčovacích služeb nabízíme?

Pobytové odlehčovací služby pomáhají pečujícím, kteří si potřebují na chvíli odpočinout. Poskytujeme ubytování, stravu a péči s podporou charitní zdravotní služby a postaráme se o vaše blízké s respektem, lidskostí a odborností. K dispozici bude také lůžko okamžitého přijetí pro případy, kdy nemoc nebo nenadálá či náročná životní situace způsobí výpadek pečujícího nebo sociálně paliativní lůžko pro situace, kdy vám jako pečujícímu dojdou síly při péči o umírajícího.

Ambulantní odlehčovací služby umožňují, aby o vaše blízké bylo během dne dobře postaráno, zatímco vy si můžete vyřídit své záležitosti, odpočinout si nebo jít do práce. Péče probíhá přes den s návratem klienta do domácího prostředí v odpoledních hodinách.

Poradna pro pečující

Nabízíme vám Poradnu pro pečující, která nabízí bezplatné odborné poradenství všem, kdo se starají o své blízké. Pomůžeme vám zjistit, na jaké dávky máte nárok, kde si půjčit potřebné pomůcky nebo jaké další služby vám mohou péči usnadnit.

Jsmo tu pro vás, abyste v náročném situaci nezůstali sami.

Pro podporu, rady a pomoc při péči o své nejdražší kontaktujte:

Bc. Helenu Málkovou, DiS., 605 146 175, hmalkova@charitapardubice.cz

• *Mgr. Una Sauka*

Rozhovor

Rozhovor Liborem a Barborou Wawrzaczovými

*Libora a Barboru Wawrzaczovy
asi mnozí znáte.*

*Možná právě proto si rádi
přečtete rozhovor, ve kterém
je možná poznáte ještě trochu jinak.*

Libore a Báro, klasická otázka na úvod.

Odkud pocházíte a jak jste se dostali do Pardubic?

L: Jsem původně z Třince a Baruška z Hronova. Poznali jsme se v Praze při studiu na Fakultě tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy v 1. ročníku. Po studiu na VŠ jsem v roce 2005 dostal práci na vojenském útvaru logistické podpory v Pardubicích. V roce 2007 jsme měli svatbu a poté se rozhodli zůstat v Pardubicích. Máme tři děti.

Báro, o Tobě vím, že jsi byla pokřtěna v dospělosti. Jak si Tě Pán k sobě vedl?

Co Tě na církvi a životě s Kristem přitahovalo? S čím jsi třeba i bojovala? Co bys ze své zkušenosti případně sdělila letošním katechumenům, aby nejen hezky prožili svůj křest, ale hlavně svůj vztah s Kristem a jeho církví rozvíjeli?

B: Na vysoké škole jsme se účastnili akcí, které pořádali kamarádi z evangelických sborů (Atleti v akci) a s Liborem jsme také navštěvovali mše svaté v Třinci a Nýdku, když jsme tam byli na návštěvě. Hlavně Liborovy babičky mě oslovily svou upřímnou a praktickou vírou. Libor se v průběhu roku 2005/2006 přihlásil na přípravu k biřmování v Pardubicích a já se měla možnost také seznámit se společenstvím těchto biřmovanců. Při víkendů biřmovanců jsem mohla poznat Diecézní centrum života mládeže Vesmír v Orlických horách.

Občas jsem se účastnila mše svaté pro rodiny a děti v klášterním kostele Zvěstování Panny Marie a seznámila se s tehdejší scholou pod vedením Martina Berana. Byli to milí a zajímaví lidé, kteří nás s Liborem přijali. Myslím, že tenkrát mě na víře nejvíce oslovilo to, že jsem především člověk, který má u Boha vždycky šanci. Důležité je, že se člověk snaží žít dobrý život a tu svoji cestu si najde, byť jsou třeba odlišné jeho představy s představami druhých. Rozhodla jsem se pro přípravu ke křtu. Otec Tomáš Hoffman mi pomohl doladit přípravu a nakonec jsem byla pokřtěná na Vesmíru v kostele o Velikonocích v roce 2007.

A co bych doporučila katechumenům? I Ježíš měl kolem sebe přátele, kterým ve víře důvěřoval a snažil se tvořit společenství. Přeju vám odvalu i nadále tvořit společenství ve víře, hledat cestu s lidmi, kteří vás ve víře oslovili.

Libore, Ty jsi byl pokřtěný v dětství, ale jako každý z nás, i Ty jsi určitě prožil nějaký zásadní okamžik, kdy ses sám za sebe a rád rozhodl pro Krista.

L: Po skončení studia v Praze jsem začal pracovat v Pardubicích a jednoho večera jsem šel kolem kostela sv. Bartoloměje. Tam byla nástěnka informace, že následující den začíná na faře příprava na biřmování. A tak postupně začalo mé dobrodružství s živým a osobním vztahem s Kristem.

Postupně skrze společenství utvořené v rámci přípravy na biřmování a spolčo mládeže + scholy jsem zažíval spoustu dobrodružství při poznávání Božího záměru se mnou. To mě vedlo i k většímu studiu Bible, teologických a liturgických textů a četbě spousty knih o víře: např. knihy od Guye Gilberta, Tomáše Špidlíka, Marka Váchy, Jana Pavla II., Benedikta XVI. atd. Je toho nyní celá knihovna :-). Pokud někdo projeví zájem, vždy rád doporučím nějakou literaturu - nyní mě pro povzbuzení ve víře napadají knihy jako např. Stín Otce – Jan Dobraczyński, Anonymní katolík – Thierry Bizot, Longinovo kopí - Louis de Wohl atd.

Oba sportujete. A máte dokonce zkušenost s vrcholovým sportem? Jak se zpětně na tuto zkušenost díváte? Někteří rodiče by byli nadšení, kdyby jejich děti byly „slavné“, jiní mají z tohoto prostředí a „drilu“ strach. Jak se na to s odstupem díváte vy, i jako současní rodiče?

B: Ano, oba jsme také vrcholově sportovali, já volejbal a Libor lední hokej, dokonce i na juniorské reprezentační úrovni. Vrcholový sport je extrémně náročný. Nás oba potkaly zdravotní problémy, když jsme byli na vrcholu kariéry a bylo nutné skončit. Ztratili jsme nejen tréninky, ale i okruh lidí, se kterými jsme trávili čas. Navíc jsme se museli vyrovnat s poznámkami druhých, že jsme měli na víc a že jsme je třeba zklamali a museli se naučit žít jinak, hledat jiný smysl života. Oba jsme toto prožívali ve stejný čas v 1. ročníku na VŠ, a to nás paradoxně sblížilo, dál jsme šli společnou cestou.

L: Myslíme si, že vrcholový sport nám dal spoustu dobrých zkušeností a dovedností, ale pokud se mu někdo chce věnovat, musí zohledňovat své zdraví a svoji celkovou pohodu a radost. Vědět, že na tom nestojí všechn jeho úspěch a má i jinou hodnotu a možnosti.

Nyní bych se vás rád zeptal na vaši profesi.

Báro, Ty pracuješ ve školství jako asistent pedagoga na ZŠ NOE - co Tě na práci baví a jak se promítají křesťanské hodnoty do Tvé pracovní činnosti?

B: Moje práce je pomáhat dětem se specifickými vzdělávacími potřebami, třídnímu kolektivu a učitelům ve výuce dle aktuální situace. Je to kreativní práce, při které se snažíme sladit společně vše dohromady, aby třída dobře fungovala, a přistupovat k dětem v různých situacích s oporou v křesťanských hodnotách.

Víra je pro mě samotnou zdrojem radosti s vědomím, že nás má Bůh opravdu rád, i když děláme chyby. Máme si tu na zemi pomáhat být lepšími lidmi, neztrácet radost a naději, a tak se o to snažím i ve své práci.

Libore, jsi voják a učíš na Vojenské lékařské fakultě Univerzity obrany v HK. Jak se v dnešní rozkolísané době díváš na vojenskou službu, na vlastenectví? Přemýšlel jsi někdy o tom, že bys byl povolán do války? Jak se vyrovnáváš s různými debatami o tom, co je a není agrese? Co vidíš jako důležité, aby společnost udělala pro posílení ochoty se bránit či se postavit zlu?

L: Pracuji jako vysokoškolský pedagog – učitel tělesné výchovy a sportu na VLF UO a jsem příslušníkem Centra tělesné výchovy a sportu. Učím budoucí vojenské lékaře a zdravotní záchranáře, také se dále vzdělávám v oboru a nyní dokončuji doktorské studium. Pozorně vnímám bezpečnostní situaci a konflikty ve světě.

V Písmu Svatém najdeme informace o tom, že křesťan má povinnost se bránit agresí a nespravedlivému útlaku. Jako voják jsem složil slib, že se zavazuji bránit naši zemi a chránit demokracii. Pokud by bylo nutné bránit hodnoty naší země i z mé pozice, musel bych to udělat. Jsem především armádní učitel TV a rozvíjím studenty ve znalostech a dovednostech v oblasti sportu a fyzické kondice.

Pro přeměnu společnosti je důležité uvažování každého jednotlivého člověka - žít svůj běžný denní život s nejlepším svědomím a vědomím. Já osobně cítím, že v prvé řadě mohu a mám co nejvíc pracovat na sobě, na dobrých vztazích v rodině, v práci a ve společenství církve. Jinými slovy, to co mi Bůh daroval a světil v denním životě, proto hledat cestu dobra ukotvenou v křesťanských hodnotách. Modlím se často o dary Ducha Svatého, především o moudrost a poznání nejen pro sebe, ale i pro ostatní. Modlím se za to, abych věci dělal správným způsobem a byl pro ostatní podporou a pomocí.

Libore, několikrát jsi už byl zvolen do pastorační rady farnosti. Prozrad' nám, jak vidíš naši farnost v Pardubicích? Co se daří podle Tebe rozvíjet a po čem bys Ty toužil, aby se ještě proměnilo?

L: Jsem velmi vděčný, že jsem dostal a stále dostávám důvěru od členů farnosti, protože jsem byl většinou zvolen jejich hlasy a můžu tak zastupovat to, co oni považují za důležité, případně to, v čem se angažují a co považují za dobré.

Moc rád spolupracuji s ostatními při farních aktivitách, zvláště bych chtěl zdůraznit setkání celé farnosti včetně salesiánů v rámci Farního festivalu v salesiánském středisku. V letošním roce proběhne toto setkání celé farnosti 7. června 2026 - všechny srdečně zveme! Jsem také vděčný, že v naší farnosti po několikaleté přestávce, s novou partou a nadšením, mohou probíhat Kurzy Alfa a na ně navazující aktivity a společenství.

Rád se modlím - ať už ty klasické modlitby, včetně růžence, ale i tzv. „střelné“ modlitby svými slovy, prostě kdykoliv si na Boha vzpomenu. Také mám rád chvály s hudebním doprovodem (jak se říká: kdo zpívá, dvakrát se modlí), někdy i modlitbu breviáře, Lectio divina a adorace. Přeju všem, aby mohli zažívat společenství, nejen to nedělní „kostelní“, ale i osobní: mládežnické, manželské, chlapské, ženské, misijní, modlitební atd., prostě tam, kde se budete cítit přijatí a můžete prohlubovat vztahy v lidské i duchovní rovině.

Báro, léta jste součástí manželského společenství. Scházíte se každý měsíc v pátek, jezdíte na společné dovolené. Mohla bys nám toto vaše společenství představit?

Jak se zrodilo, případně proměňovalo, proč je pro Tebe osobně důležité?

B: Po svatbě jsme se shodli, že je fajn pokusit se tvořit společenství, zažívat něco podobného jako v přípravě na biřmování: mít kolem sebe věřící přátele, pravidelně se scházet, mluvit o Bohu a životě. Oslovili jsme pár známých ze scholy z klášterního kostela, z biřmování a svého okolí. Postupně jsme se rozrůstali o další manželské páry. Nakonec se pravidelně scházíme každý druhý pátek v měsíci na faře, kde se můžeme zamyslet nad nějakým tématem o víře, zakončeným modlitbou a povídáním. Trávíme spolu i týden letní dovolené, prodloužený víkend na DCŽM Vesmír a účastníme se různých akcí. Máme zde také podporu kněží z naší farnosti a také o. Radka Martínka (v současnosti působí v Holicích), který je častou duchovní oporou na našich akcích. Máme podporu i dalších kněží, kteří prošli pardubickou farností (např. otcové Antonín Forbelský, Piotr Antkiewicz, a další) a nyní také o. Jendy Uhlíře a JeroNýma Pelikovského. Jsme velmi rádi za vzájemná přátelství, sdílení života a víry. Přejeme každému takovou širší rodinu přátel ve víře.

Blíží se Velikonoce. Prozradte nám, na co se těšíte a jaký liturgický obřad či pasáž z evangelia máte v souvislosti s těmito svátky rádi?

B: Pro mě je to připomínka mého křtu, především pak velká symbolika v přechodu ze tmy do světla a skrytá naděje pro každého člověka.

L: Velikonoce a jejich všechny obřady mám rád. Jedinečnost velkopátečních obřadů a následné vigilie/zmrtvýchvstání Krista s radostnou zvěstí, že „Ježíš Kristus žije!“. Jsme rádi, že díky přátelstvím zde v pardubické farnosti, napříč různými věkovými skupinami a společenstvími, můžeme prožívat Velikonoce i v klášterním kostele Zvěstování Panny Marie. Moc bych přál nám všem, abychom se nejen o Velikonocích, ale každý den radovali a děkovali Pánu Bohu za veliký dar víry a uvědomovali si, že nás Bůh má rád takové, jací jsme. Nebojme se a radujme se!

• Rozhovor vedl Jan Uhlíř

KALENDÁŘ AKCÍ | 25.3. – 3.4.

st	25.3.	Modlitba křížové cesty (11:30 kostel sv. Jana Křtitele)
		Slavnost Zvěstování Panny Marie (18:00 klášterní kostel)
čt	26.3.	Zpovídání (8:00 - 12:00 kostel sv. Bartoloměje)
		Scholčo (18:30 fara)
	27.-29.3	Modlitební triduum MM (16:30 - pátek, 17:00 - sobota a neděle kostel sv. Jana Křtitele)
pá	27.3.	Zpovídání (16:00 - 18:00 kostel sv. Jana Křtitele)
		Modlitba křížové cesty (17:20 kostel sv. Jana Křtitele)
		Úklid kostela sv. Bartoloměje (18:45)
so	28.3.	Večeřadlo Panny Marie (7:00 kostel sv. Jana Křtitele)
		Setkání seniorů (8:00 kostel sv. Václava, Salesiáni)
		Diecézní setkání mládeže v Hradci Králové (9:30 Filharmonie)
ne	29.3.	Zpovídání (14:00 - 16:00 kostel sv. Bartoloměje) - 2 kněží
		Zpovídání (14:00 - 16:00 fara) - 2 kněží
		Sederová večeře (15:30 - 19:00 farní sál)
po	30.3.	Zpovídání (17:00 - 18:00 kostel sv. Jana Křtitele)
út	31.3.	Zpovídání (17:00 - 18:00 kostel sv. Jana Křtitele)
		Zpovídání (17:00 - 19:00 Salesiáni)
		Ekumenický Večer chval (18:30 Archa)
st	1.4.	Modlitba křížové cesty (11:30 kostel sv. Jana Křtitele)
		Zpovídání (17:00 - 18:00 kostel sv. Jana Křtitele)
čt	2.4.	Sederová večeře pro mládež 11+ (17:00 fara)
	2.-5.4.	Velikonoce pro mládež 11-18 let (10:00 Salesiáni)
pá	3.4.	Velký pátek - den přísného půstu
		Ranní chvály (8:00 kostel sv. Bartoloměje)
		Sbírka na Svatou zemi
		Velkopáteční křížová cesta pro rodiny s dětmi (9:00 Spojil)
		Poutní Velkopáteční křížová cesta (11:00 Nové Hrady)
		Promítání tematického filmu s Jeronýmem (po obřadech v kostele sv. Bartoloměje)

KALENDÁŘ AKCÍ | 3. – 25. 4.

	3.4.-4.4.	24 hodin u Božího hrobu (20:00 - 20:00 kostel sv. Bartoloměje)
so	4.4.	Ranní chvály (8:00 kostel sv. Bartoloměje)
		Kostel pro veřejnost otevřen (9:00 - 17:00 kostel sv. Bartoloměje)
		Velikonoční vigilie - křest dospělých (20:00 kostel sv. Bartoloměje)
ne	5.4.	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně - žehnání pokrmů
		Fařba s Nýmem (16:00 fara)
		Mše svatá ve slovenštině (19:00 kostel sv. Bartoloměje) + posezení na faře
út	7.4.	Začínají večerní mše svaté ve všední dny v kostele sv. Bartoloměje
st	8.4.	Setkání seniorů (14:30 fara)
čt	9.4.	Pastorační rada farnosti (19:00 farní sál)
		Adorace (18:30 - 20:00 kostel sv. Bartoloměje) <i>- pozor změna!</i>
		Scholčo (18:30 fara)
pá	10.4.	Modlitby za kněze (17:00 kostel sv. Bartoloměje)
so	11.4.	Tvoření pro mládež (14:00 – 18:00 Salesiáni)
po	13.4.	Koncert souboru Bona Nota (18:00 kostel sv. Václava v Rosicích)
st	15.4.	ČKA - Přednáška Alexandra Fleka (19:00 Škola Svítání)
so	18.4.	Fařba s Nýmem s přespáním (15:00 fara)
		Večer chval (19:00 kostel sv. Bartoloměje)
po	20.4.	Přednáška P. Hromjáka - Teologický večer s církevními otci (18:45 fara)
st	22.4.	Uzávěrka Zpravodaje farnosti č. 3
čt	23.4.	Scholčo (18:30 fara)
	24. - 26.4.	Víkendovka pro mládež 11+ (Salesiáni)
so	25.4.	Setkání seniorů (8:00 kostel sv. Václava)

KALENDÁŘ AKCÍ | 26. 4. – 7. 6.

ne	26.4.	Sbírka: Kněžský seminář a formace bohoslovců
		Návštěva apoštolského nuncia Jude Thaddeuse Okolo (9:00 kostel sv. Bartoloměje)
	29.4.-3.5.	Pouť farníků na Slovensko (22:15 kostel sv. Bartoloměje - poutní mše svatá)
	30.4.-3.5.	Studentský Velehrad
pá	1.5.	1. májová pobožnost (9:00 Kostel Zvěstování Panně Marii "Klášterní")
so	2.5.	Večeřadlo Panny Marie (7:00 kostel sv. Jana Křtitele)
ne	3.5.	Fařba s Nýmem (16:00 fara)
po	4.5.	Přednáška P. Hromjáka – Teologický večer s církevními otci (18:45 fara)
st	6.5.	Večer chval (19:00 kostel sv. Jana Křtitele)
čt	7.5.	Zpovídání (8:00 - 16:00 kostel sv. Bartoloměje)
		Scholčo (18:30 fara)
pá	8.5.	Zpovídání (16:00 - 18:00 kostel sv. Bartoloměje)
		Studentská mše svatá (19:00 kostel sv. Bartoloměje)
so	9.5.	Kněžské svěcení Jeronýma Pelikovského (10:00 Hradec Králové)
ne	10.5.	Primice Jeronýma Pelikovského (14:30 Litomyšl)
		Mše svatá ve slovenštině (19:00 kostel sv. Bartoloměje) + posezení na faře
		Vychází Zpravodaj farnosti č. 2
ne	17.5.	První mše svatá Jeronýma Pelikovského v Pardubicích + posezení na farní zahradě
ne	7.6.	Farní festival

www.farnost-pardubice.cz
facebook.com/Pardubickafarnost
instagram.com/Pardubicefarnost